

Hr. Prokurist

O. G. Lauritzen

Aalekistevej 213 A, 1

292

Vanløse

SKAK

Bladet

Medlemsblad for
DANSK SKAK UNION

Indhold:

Hovedbestyrelsesmøde	Bog anmeldelse
Åbningsteori	Partier
Trencianské Teplice	Korrespondancefronten
Landskampen mod Sverige	Nyheder, meddelelser
Månedens fælde	Opgaveafdelingen
Månedens slutspil	Korrespondanceturn.

45. ÅRGANG

NR.
11

NOVEMBER 1949

Abonnement à kr. 5,00 tegnes hos postvæsenet

Løssalg pr. nummer

50 øre

Ny model meget fine og stærke skakbrætter med shirting i ryggen hjemkommen!

SKAKBRÆT, sammenfoldeligt, alm. kvalitet 46×46 cm	2,65
SKAKBRÆT, sammenfoldeligt, ekstra svært 46×46 cm	3,75
SKAKBRIKKER, lakerede, fineste udførelse, i træske eller stofpose	13,50
SKAKBRIKKER, lakerede, fineste udførelse, i papæske	11,50
BØRNESKAKBRIKKER, ulakerede, i papæske	7,00
NOTERINGSBLISTER til 70 træk, 100 stk. kr. 2,00. Do. i BLOKKE à 100 stk....	2,25
NOTERINGSHEFTER til 50 partier à 70 træk, stk. kr. 0,85. TURNERINGSKORT til 7 runder, 100 stk. kr. 3,00. MEDLEMSKORT til 6 måneder eller kvart., stk. kr. 0,06.	
HÆNGEPARTIKUVERTER, 100 stk. kr. 3,50. NOTERINGSBOG til 200 partier, indb. kr. 10,00. SKAKTRYKKERI, komplet, kr. 18,00. POSER af stof til brikker, kr. 2,00.	
ALT TIL KORRESPONDANCESKAK! Fineste KORRESPONDANCESKAKKORT, 200 stk. kr. 3,50. „K.-PAKKEN“ (200 skakkort, 1 noteringshft. og 6 rapplst.) kr. 4,50.	

NYE PRÆMIETING HJEMKOMMEN!

TÆNDSTIKÆSKEHOLDER til alm. æske, glat kr. 2,50. Med forsolvet springer eller tårn kr. 5,50. Med forgyldt springer eller tårn kr. 7,00. TÆNDSTIKÆSKEHOLDER til stor husholdningsæske, glat kr. 5,00. Med forsolvet springer eller tårn kr. 8,00. Med forgyldt springer eller tårn kr. 9,50. ASKEBÆGER i bronze kr. 8,25, kr. 14,25, kr. 17,25. BÆGER i bronze kr. 9,75, kr. 12,75, kr. 15,75. CERUTÆSKE i bronze kr. 18,75. FLASKEOPLUKKER i sølvplet kr. 9,25. GLASBAKKE i sølvplet kr. 4,50. PAPIRKNIV i bronze kr. 8,25, kr. 9,75.

BÆGRE i sølvplet se Skakbladets majnummer. Benyt SKAKBØGER som præmier! Stort udvalg haves!

Axel Nielsen, Egebæksvej 7, Odense. Postkonto 9638.

Lommeskakspillet
„Hør er stillingen“
 til tre partier ... kr. 2,25

Eneste lommeskak med røde og hvide brikker samt et særligt bræt, når man selv fører de røde brikker („spiller sort“)

Kort - Hæfter - Lister - Tavler m.m.

Altid franco levering!

Hans Husted

Emil Pipersvej 10, Kgs. Lyngby
 Postgiro 20438

FIDE's regler

kr. 1,00 pr. stk. + porto
 mod indbetaling på giro
 20801 ell. ved indsendelse
 af frimærker.

*Skakbladets
 ekspedition*

Jansvej 56, København S.

Alt i skak

Stort udvalg i skaklitteratur — såvel indenlandsk som udenlandsk

Bestillinger modtages på skakbøger

Stort udvalg i smukke og holdbare skakspil

A-S P. O. PEDERSEN
 St. Kongensgade 21, Kbh. K.
 Tlf. Palæ 5037 - 4437 - 437

Standard skak-tryksager

Vi leverer alle de kendte og populære tryksager, som anvendes både af skakklubberne og individuelle skakspillere.

Forslag til nye tryksager modtages med interesse såvel som forslag til eventuelle praktiske ændringer til bestående standardtryksager. Bestillinger på særskilte tryksager behandles med omhu og akkuratesse.

SKAKHUSET - STUDIESTRÆDE 24

Telefon Byen 6291 **København K.** Giro 86178
 Skakhus-Forlaget: Taga 3239 y (efter kl. 18)

SKAKBLADET

November 1949 . Nummer 11 . 45. årgang . Redaktion: Jens Enevoldsen

Medlemsblad for Dansk Skak Union

Hovedbestyrelsesmøde

Villads Junker valgt til redaktør

Hovedbestyrelsen for Dansk Skak Union afholdt søndag den 9. oktober møde i København, hvor forskellige af unionens anliggender var genstand for indgående behandling.

Formanden indledte mødet med at udtale mindeord over Bjørn Nielsen og redegjorde derefter for de sager, forretningsudvalget havde behandlet siden sidste hovedbestyrelsesmøde. Omtalte herunder de afholdte landskampe med Norge og Sverige.

Fra Rusland var modtaget telegrafisk meddelelse om, at turneringen om verdensmesterskabet i skak for damer vil blive spillet i Moskva i tiden 15. december d. å.—15. januar 1950, og unionen har bekræftet, at danmarksmesteren i skak for damer — fru Ingrid Larsen — møder som deltager.

Under referatet fra Nordisk Skakforbund henstillede formanden, at man søgte at få unionen repræsenteret ved Nordisk Turnering næste år i Reykjavik såvel i landsholdsklassen som i mesterklassen. Hovedbestyrelsen var enige heri, og det vedtoges at yde to til turneringen kvalificerede spillere gratis rejse pr. skib frem og tilbage. Turneringsresultaterne fra kommende påsketurnering vil her blive retningsgivende.

Hovedbestyrelsen godkendte, at forretningsudvalget havde indbudt FIDE til at afholde kongres i Danmark i 1950, og forretningsudvalget fik bemyndigelse til at ordne det videre fornødne vedrørende dette arrangement.

En protest fra enkeltmandsturneringen i påsken i år blev behandlet. Protesten var indgivet af Ejler K. Hansen, Roskilde, og drejede sig om fejl ved rundelægningen i mesterklassen, hvad der var gjort opmærksom på, forinden spillet i den pågældende runde var påbegyndt.

Turneringskomiteen havde efter foretaget undersøgelse erkendt, at der var begået fejl og fandt, at dette ikke burde komme spillerne til skade, hvorfor turneringskomiteen henstillede til hovedbestyrelsen at godkende, at den pågældende spiller bevarede sin ret til deltagelse i mesterklassen i kommende turnering. Hovedbestyrelsen tiltrådte eenstemmigt denne henstilling.

Formanden omtalte det uheldige i, at der ved provinsklubturneringens slutkamp var så få ure til stede. Turneringslederen vil til næste

års slutkamp søge at få et tilstrækkeligt antal ure frem, og under alle omstændigheder vil alle partier i A klassen blive spillet med ur.

Langt det vigtigste punkt på dagsordenen for mødet var ansættelse af redaktør ved Skakbladet, og debatten herom blev derfor også langvarig. Forskellige redaktøremner var fremme, men sluttelig stod valget mellem den konstituerede redaktør Jens Enevoldsen og Villads Junker.

Resultatet af den foretagne afstemning blev, at Villads Junker valgtes, og denne er fra og med Skakbladets decembernummer bladets ansvarshavende redaktør.

Kassereren redegjorde for unionens økonomi, der må betegnes som tilfredsstillende, og det ventes, at året vil slutte med et pænt overskud.

Sekretæren omtalte den tilrettelagte propaganda og nævnte herunder den brochure, der inden så længe kan ventes udsendt.

Formanden for 6. hovedkreds meddelte, at man i Århus amt var klar til at lægge ud med „Skoleskakken“ og gav oplysning om, hvorledes man påtænkte at bringe forsøget ud i livet.

F. K. Villumsen.

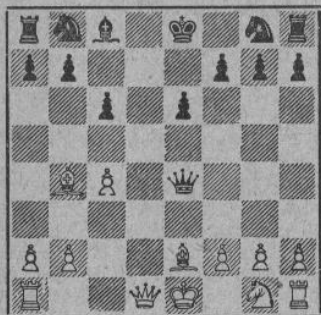
Med dette nummer afslutter jeg min lille gæstevisit som Skakbladets redaktør. Da jeg havde skrevet mindenummeret for Bjørn Nielsen, anmodede unionens forretningsudvalg mig om at fortsætte som konstitueret redaktør, indtil hovedbestyrelsen samledes i oktober og kunne finde en permanent redaktør. Det har været ganske overordentlig fornøjeligt at redigere bladet. Jeg har kunnet mærke, hvorledes kontakten med læserne sluttedes mere og mere. Desværre er fem måneder ikke nok tid til, at de tanker og idéer, jeg går og tumler med, kan realiseres, og det hele får let et noget improviseret tilsnit. Men den stigende strøm af tilkendegivelser fra alle sider har vist mig, at jeg ikke har været alene om morskaben.

Jeg takker mine medarbejdere og alle, jeg har været i berøring med for den tid, der gik godt, og jeg takker forretningsudvalget, der viste mig den tillid at lægge bladet i min hånd.

Jens Enevoldsen.

Nogle åbningsteoretiske betragtninger

I Halvslavisk opstår efter trækkerne 1. d2—d4, d7—d5 2. c2—c4, e7—e6 3. Sb1—c3, c7—c6 4. e2—e4, d5×e4 5. Sc3×e4, Lf8—b4† 6. Lc1—d2, Dd8×d4 7. Ld2×b4, Dd4×e4 8. Lf1—e2 en stilling, som hos Euwe anses for ugunstig for hvid.

Under henvisning til Bilgners håndbog angives fortsættelsen 8. —, De4×g2 9. Le2—f3, Dg2—g6 10. Dd1—d6, Sb8—d7 med fordel for sort.

I de senere år synes varianten at være kommen på mode i USSR, og det er bemærkelsesværdigt, at man her vurderer varianten i hvids favor.

Partiet Furman—Kopajev (Moskva 1949) fik følgende forløb: 8. —, De4×g2 9. Dd1—d6, Sb8—d7 10. 0—0, Dg2—g5† 11. f2—f4, Dg5—e7 12. Dd6—d2, c6—c5 13. Lb4—c3, Sg8—f6 14. Le2—f3, 0—0 15. Dd2—g2, Ta8—b8 16. Sg1—e2, Sf6—e8 17. Th1—g1, g7—g6 18. h2—h4, Se8—d6 19. h4—h5, b7—b5 20. h5×g6, f7×g6 21. Lf3—h5, Lc8—b7 22. Dg2—h2, Lb7—c4 23. f4—f5!,

Le4×f5 (det bedste) 24. Td1×d6, og hvid bevarer fordel.

I matchen Moskva—Budapest marts 1949 skete i partiet Bronstein—Szili: 8. —, Sb8—a6 (det relativt bedste) 9. Lb4—c3, f7—f6 10. Dd1—d6, Lc8—d7 11. 0—0—0, 0—0—0 12. Dd6—g3, De4—g6 13. Dg3—e3, b7—b6 14. Sg1—h3, Dg6—h6 15. f2—f4, Sg8—e7 16. g2—g4, e6—e5 17. Lc3—d2, Sa6—c5 18. De3—a3, e5—e4 19. Sh3—f2 med fordel for hvid.

Refererende til en analyse af dr. Trifunovic anfører Beni i Wiener Schachzeitung, at hvids stærkeste træk efter 8. —, Sb8—a6 9. Lb4—c3, De4×g2 er 10. Dd1—d4, f. eks. kan følge: 10. —, Dg2×h1 11. 0—0—0, f7—f6 12. Dd4—d8†, Ke8—f7 13. Le2—h5†, g7—g6 14. Sg1—f3, Dh1—g2 15. Td1—g1, Dg2—h3 16. Lc3×f6!, Sg8×f6 17. Sf3—g5†, Kf7—g7 18. Dd8—e7†, Kg7—h6 19. Sg5×h3, Sf6×h5 20. De7—g5†, og hvid vinder.

Også efter 10. —, e6—e5 (i stedet for Lc8—d7) skal iflg. Beni hvid kunne bevare fordel: 11. Ta1—d1, Lc8—f5 12. f2—f3!, De4—e3 13. g2—g4, Lf5—c2 14. Dd6—d7† o. s. v.

I turneringen om mesterskabet for USSR, december 1948, blev der i partiet mellem turneringens 2 sejrherre Bronstein og Kotow indbudt til nævnte variant. Kotow hengav sig dog ikke til gambitspillet luner, men afviklede med: 6. —, Lb4×d2†; der fulgte 7. Dd1×d2, Sg8—f6 8. Se4×f6, Dd8×f6 9. Sg1—f3, 0—0 10. Lf1—e2, Sb8—d7 11. Dd2—e3, b7—b6 12. 0—0, c6—c5 13. Ta1—d1, Lc8—d7 14. d4×c5, Sd7×c5 15. b2—b4, Sc5—a6, og partiet sluttede remis efter, at hvid i lang tid havde haft initiativet.

Hartvig Nielsen.

Turneringen i Trencianské Teplice

Den svenske stormester Ståhlbergs tilbagevenden til Europa efter omtrent 10 års ophold i Argentina var imødeset med en vis forventning. I Sydamerika havde han fejret en række triumfer i betydelige turneringer, og man måtte efterhånden regne alvorligt med ham.

Hans første optræden på den europæiske arena var noget af en skuffelse. I Saltsjöbaden placerede han sig som nr. 6—9, hvilket naturligvis ikke var nogen ringe præstation, men heller ikke det store sus. I hvert fald var selv Ståhlberg ikke tilfreds og fremførte i turneringsbogen, at han kort tid før turneringen havde haft et månedlangt sygeleje med hospitalsoophold, hvilket formentlig havde påvirket kræfter og udholdenhed.

Nu har Ståhlberg jo alle dage været fuld af

forklaringer og undskyldninger, når han ikke havde ubetinget succes, så ihvorvel man ikke direkte vil drage hans ord i tvivl, må man dog forlange at se lidt realiteter og få lidt mindre snak.

Nu har Ståhlberg taget det første skridt til at vise noget af det, han selv og mange andre ventet af ham. Med sejren i den nylig afsluttede turnering i Trencianské Teplice har han på smuk måde vist sin store styrke, og det kan vel forventes, at det ikke bliver sidste gang, vi ser ham tegne sig for førstepremien i de efterhånden talrige internationale turneringer her i Europa. De partier, vi har haft lejlighed til at se, vidner om godt og sikkert spil, og vi bringer i det følgende nogle prøver. For svensk skak er Ståhlbergs sejr en smuk triumf.

Tæt i hælene på ham kom Pachmann og Szabo med hver $13\frac{1}{2}$ points. Ståhlberg selv fik 14 (+ 10, ÷ 1, = 8). For den unge checkiske mester Pachmann var det vel en slags gennembrud i den større stil. Det er hans bedste resultat til dato. Før sidste runde førte han turneringen med $13\frac{1}{2}$ points, men måtte til sidst se sig besejret af englænderen Golombek. De unge mennesker har ikke nerverne i orden.

Derefter fulgte Rossolimo og Julio Bolbochan med hver 12 points. Rossolimo kender vi og hans friske fornøjelige spil. Argentineren er af den solide, men dødgedelige type, der spiller en uendelig række remis'er og næsten intet taber. Her spillede han 12 remis, vandt 6 og tabte 1. Det giver altid præmie, men aldrig førstepræmien i det selskab.

Foltys og O'Kelly lå lige bagefter med $11\frac{1}{2}$ hver. Derefter kom Prins 11, E. Richter $10\frac{1}{2}$, Kottnauer 10, Szily $9\frac{1}{2}$, Sefc og Golombek hver 9, Ujtelky 8, Rohacek og Erdely 7, Ojane 6 $\frac{1}{2}$, Paoli $5\frac{1}{2}$, Platt 5 og Wade $4\frac{1}{2}$.

Parti nr. 2438

Niemzoidisk.

Hvid: Ståhlberg.

Sort: Rossolimo.

1. d2—d4	Sg8—f6
2. c2—c4	e7—e6
3. Sb1—c3	Lf8—b4
4. Sg1—f3	b7—b6

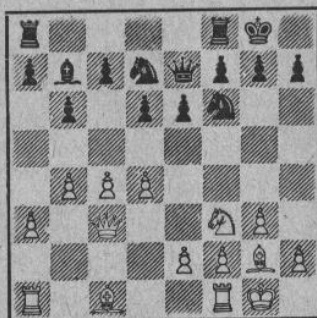
Ser naturligt ud med henblik på erobringen af e4, og anbefales af de lærde. Man husker måske, at Niemzowitsch selv i denne stilling mod Bogoljubow spillede 4. —, L×c3† for straks at markere den svage dobbeltbonde på c-linien. Denne spillemåde er man gået noget bort fra til fordel for løberudviklingen til b7. Grunden er den, at hvid efter 4. —, L×c3† faktisk kommer til at spille sãmishvarianten med et tempo mere, idet han har sparet trækret a2—a3.

5. Dd1—b3

Dette er en af Ståhlbergs specialiteter. Mange vil måske synes, at det ikke er ret meget at byde på som specialitet, men i de kredse arbejder man med meget subtile nuancer. Hvids hensigt er at fremtvinge en afbytning på c3, således at han kan slå tilbage med damen, hvorved han undgår dobbeltbonden. I de mange turneringer, Ståhlberg har deltaget i i Argentina, har han fået stor erfaring i varianten, som han må formodes at kende ud og ind. At kende en variant vil ikke sige, at man kan aflire så og så mange træk, men at man er fortrolig med de positionelle sider af varianten og f. eks. er orienteret om stillingens langtidsproblemer.

5.	Dd8—e7
6. a2—a3	Lb4×c3†
7. Db3×c3	Lc8—b7

8. g2—g3	d7—d6
9. Lf1—g2	Sb8—d7
10. 0—0	0—0
11. b2—b4	

Dette er i virkeligheden et vigtigt tidspunkt i partiet. Vi nærmer os overgangen fra åbningsspillet til midtspillet. Sort har forskellige muligheder. Der er for det første muligheden for at gennemføre e5. Dette kunne sort gennemføre straks med 11. —, e5, men efter diverse afbytninger på e5 får vi en meget enkel stilling frem, hvor hvid har en anelse af et initiativ. F. eks. 12. d×e, S×e5 13. S×S, L×L 14. K×L, D×S 15. D×D, d×D 16. Lb2, Tfe8 og sort har intet håb om nogensinde at vinde partiet på ærlig vis.

Der er endvidere den mulighed, som Rossolimo vælger med besættelsen af centrum med officerer støttet af trækret f5. En mulighed, der kommer stærkt i betragtning er 11. —, Le4.

11.	Sf6—e4
12. Dc3—c2	f7—f5
13. Sf3—g5	Sd7—f6
14. Sg5—h3	Sf6—d7

Hvid truede med f2—f3. Det er ganske klart, at sort har påtaget sig store forpligtelser med sin bondestilling, f. eks. er feltet e6 svagt. De hvide løbere står dominerende på diagonalerne. Sort er i forlegenhed for en plan, der ikke yderligere svækker hans stilling. Gennemførelsen af e5 må anses for noget af det rigtige, navnlig nu, hvor den hvide springer er borte fra f3. Problemet er blot: hvorledes?

15. Lc1—b2	c7—c5
16. d4×c5	d6×c5
17. Ta1—d1	c5×b4
18. a3×b4	Tf8—c8

Sort bestemmer sig for lidt aggressivitet. Det er forbavsende at se, hvor let hvid afviser hans forsøg og med ganske enkle træk vinder mere og mere fodfæste.

19. Dc2—d3	Sd7—f8
20. f2—f3	Se4—f6
21. Lb2—a3	De7—c7
22. Td1—c1*	Tc8—d8
23. Dd3—e3	Ta8—c8
24. Sh3—f2	Dc7—d7
25. Tf1—d1	Dd7—e8

26. Sf2—d3	Sf8—g6
27. La3—b2	Lb7—a6
28. b4—b5	La6—b7
29. Tc1—a1	Tc8—a8

Nu tager svagheden på e6 mere og mere form som sorts store hovedpine.

30. Sd3—e5	Td8×d1†
31. Ta1×d1	Sg6×e5
32. De3×e5	De8—c8?

Det er svært at forstå dette træk. Ethvert barn kan se, at D×c4 strander på Td7. Der er mulighed for, at sort har været i tidnød. På den anden side er det ikke let at angive noget helt tilfredsstillende for ham. Hvids spil i centrum har hidtil været præget af stor tilbageholdenhed, men nu kommer e-bonden i sving. Det er morsomt at se, hvorledes denne bonde som en ren amokløber tager livet af sort.

33. e2—e4	f5×e4
34. f3×e4	Dc8—e8
35. Lg2—h3!	

Pointen er den, at 35. —, L×e4 strander på 36. L×e6†, Kh8 37. D×f6 eller på 36. —, Kf8 37. Tf1 o. s. v.

35.	Kg8—f7
36. De5—c7†!	De8—e7
37. Dc7×e7†	Kf7×e7
38. Lb2—a3†!	

Hvert af hvids træk fortjener et udbråbstegn. Nu strander Kf7 naturligvis på 39. e5! Dermed er e6-bonden fortabt, og hvid afgør i få træk.

38.	Ke7—e8
39. e4—e5	Sf6—f7
40. La3—d6	Ta8—d8
41. Td1—f1	

Hvid må naturligvis ikke kaste frugterne af sit arbejde bort med 41. L×e6, der besvares med S×e5.

41.	Lb7—e4
42. Lh3×e6	Le4—g6
43. Le6—d5	Td8—c8
44. Ld5—c6	Ke8—d8
45. e5—e6	opgivet.

Et af Ståhlberg mesterligt spillet parti.

Parti nr. 2439

Cambridge-Springs varianten.

Hvid: O'Kelly.

Sort: Ståhlberg.

1. d2—d4	d7—d5
2. Sg1—f3	Sg8—f6
3. c2—c4	e7—e6
4. Sb1—c3	Sb8—d7
5. Lc1—g5	c7—c6
6. e2—e3	Dd8—a5

Dermed er de åbningstræk gjort, der har givet denne variant sit navn. Den store amerikanske mester Pillsbury indførte varianten i turneringspraksis i turneringen i Nürnberg

1896, men man lagde først rigtig mærke til den i turneringen i Cambridge-Springs 1904. Det var iøvrigt her, at den anden amerikanske mester Marshall opnåede sit livs bedste resultat ved at vinde 1. præmien i denne meget stærkt besatte turnering.

Dette forsvar regnes for et af sorts bedste, og nogen egentlig gendrivelse eksisterer vist nok ikke. Mange søger derfor at undgå varianten, hvilket i reglen gøres ved at spille 6. c×d før man spiller e3. Vi skal ikke her komme ind på en nærmere teoretisk vurdering af mulighederne. Der henvises til Euwe: bind II.

7. Sf3—d2	d5×c4
8. Lg5×f6	Sd7×f6
9. Sd2×c4	Da5—c7

Hvid har intet opnået, og sort har fået løberparret, hvilket her synes at sætte pris på.

10. g2—g3?

Denne løberudvikling er helt forfejlet, hvad sort demonstrerer i få og velvalgte træk. Det simple Lc2 var i hvert fald bedre. Fejlen er ikke så stor, at man kan sige, sort får fordel. Men ethvert spor af initiativ fra hvids side forsvinder sporløst efter g3.

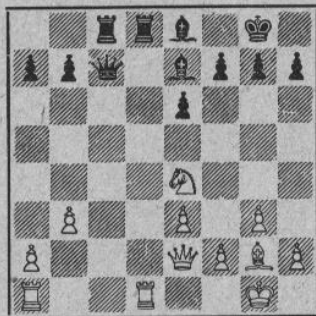
10.	c6—c5
11. Lf1—g2	c5×d4
12. Dd1×d4	

I den stilling, der nu fremkommer, med åbent centrum, har de hvide springere vanskeligheder ved at finde støttepunkter. Den omstændighed, at hvid måtte slå på d4 med dronningen i stedet for med e-bonden gør, at han ikke kan få e5 til sin springer, hvor den hører hjemme.

12.	Lc8—d7
13. 0—0	Ta8—c8
14. Sc4—d2	

Nu strander 14. Se5 på Lc5 15. Df4, Ld6.

14.	Lf8—e5
15. Dd4—d3	0—0
16. Sd2—e4	Sf6×e4
17. Sc3×e4	Lc5—e7
18. Tf1—d1	Ld7—a4
19. b2—b3	Tf8—d8
20. Dd3—e2	La4—e8

Dermed er vi nået frem til en stilling, hvor sort har opnået fuld udligning. Den slags stil-

linger kræver omhyggelig og langvarig manøvrering, hvis parterne ikke straks bestemmer sig for en remis. Den belgiske mester O'Kelly er en af de utålmodige naturer. Når en stilling keder ham, er han tilbøjelig til at blive letsindig i stedet for at af finde sig med det uundgåelige. I ovenstående stilling ligger intet objektivt interessant, men derimod psykologiske momenter. I løbet af få træk mister hvid besindelsen.

21. Td1×d8   Tc8×d8
22. f2—f4?

Det må være klart, at således kan man ikke tillade sig at spille mod en mester som Ståhlberg. Den hvide kongestilling svækkes afgørende, og inden længe trænger sort ind i stillingen.

22.   Dc7—b6
23. Se4—d2   Le8—b5
24. Sd2—c4   Lb5×c4
25. b3×c4   Le7—c5
26. Ta1—e1   Db6—b4

Nu er den gal. Hvid må aflevere en bonde, hvis han skal gøre sig håb om blot at redde stumperne. Nu viser følgerne sig af det svage f2—f4.

Den eneste chance ligger i de uligefarvede løbere. Sort må ikke få lov til at trænge ind med sit tårn på d2. Altså 27. Td1 og straks give afkald på e-bonden. Der er visse reelle remischancer. Som hvid nu fortsætter går hans spil i stykker i få træk.

27. Te1—f1   Td8—d2
28. De2—f3   g7—g6
29. Kg1—h1   Td2×a2
30. f4—f5   e6×f5
31. g3—g4

Meget fikst men ganske uden praktisk værdi.

31.   Ta2—a3
32. g4×f5   Ta3×e3
33. Df3—d5   Te3—e1

Dermed brister hvids sidste forhåbninger. Resten går af sig selv.

34. f5×g6   Te1×f1+
35. Lg2×f1   h7×g6
36. Dd5—d8+   Kg8—g7
37. Dd8—e8   Db4—b2
38. Lf1—e2   a7—a5
Opgivet.

Selvom Ståhlbergs spil i dette parti ikke udmærker sig ved ydre glans, må den kolde måde, han afviser modstanderens forplumringsforsøg på, berettiget ham til al mulig ros og anerkendelse.

Mod de små kanoner fik Ståhlberg undertiden lejlighed til at folde sig rigtigt ud. Vi giver et par små prøver i forkortet notation.

Parti nr. 2440

Hvid: *Ståhlberg*. Sort: *Ojanen*. 1. c4, e6 2. Sf3, Sf6 3. g3, b6 4. Lg2, Lb7 5. d4, Le7 6. 0—0, 0—0 7. Dc2, d5 8. c×d, e×d 9. Sc3, c6 10. Lf4, Te8 11. Tad1, Sbd7 12. Tfe1, Sf8 13. Lc1, Dc8 14. Sg5, Sg6 15. e4, h6 16. Lh3, Dd8 17. S×f7, K×f7 18. e5, Se4 19. Lf5, Sh8 20. S×e4, d×e 21. L×e4, Dd7 22. Lg6+, Kf8 23. e6, Dd8 24. L×e8, D×e8 25. Dh7, Sg6 26. Td3, Lf6 27. L×h6, c5 28. d5, Se5 29. T×e5, L×e5 30. L×g7+, opgivet.

Parti nr. 2441

Hvid: *Ståhlberg*. Sort: *Sejc*. 1. e4, Sf6 2. d4; e6 3. Sf3, d5 4. Lg5, Lb4+ 5. Sc3, d×c 6. e4, c5 7. L×c4, c×d 8. S×d4, Da5 9. L×f6, L×c3+ 10. b×c, D×c3+ 11. Kf1, D×c4+ 12. Kg1, Sd7 13. L×g7, Tg8 14. Te1, Da6 15. Lh6, Sf6 16. e5, Sd5 17. h4, Ld7 18. Dc2, Tg6 19. h5, Tg4 20. D×h7, Ke7 21. Th4, Tgg8 22. Lg7, Da3 23. Lf6, Kf8 24. Tc7, S×f6 25. e×f, Dd6 26. h6, opgivet.

Landskampen mod Sverige

Vi lovede i sidste nummer nogle prøver på vore glimrende præstationer i denne landskamp. Desværre er vi kun i stand til at bringe et ret begrænset udvalg, da spillerne ikke har været til at aflokke deres partier.

Parti nr. 2442

Ben-Oni.

Hvid: *Danielsson*.
Sort: *Norman-Hansen*.

1. d2—d4   c7—c5

Denne åbning er Norman-Hansen blevet tilhængt af. I dette parti går hvid udenom de

kendte stier med 2: d5, som ellers anses for gunstige for hvid. Det skal bemærkes, at den i sin tid frygtede fortsættelse, som Aljechin nedkæmpede Bogoljubow med, strander på følgende gambitvariant: 2. d5, e5 3. e4, d6 4. f4, e×f 5. L×f4, Dh4+ 6. g3, De7. Her spillede Bogoljubow Sc3, men efter g5 fik sort initiativet. Korrekt er: 7. Sf3!, D×e4+ 8. Kf2, Sf6 9. Lh3, Kd8 10. Sc3, Dg6 11. L×c8, K×L 12. Te1 med afgørende fordel for hvid.

2. e2—e3   c5×d4
3. e3×d4   Sg8—f6
4. Sg1—f3   d7—d6
5. c2—c4   e7—e6

6. Sb1—c3	Lf8—c7
7. Lf1—d3	0—0
8. 0—0	b7—b6
9. Tf1—e1	Lc8—b7
10. Dd1—e2	Sb8—d7
11. Lc1—f4	a7—a6
12. Ta1—d1	Tf8—e8
13. Sf3—g5	

Truer ikke med noget alvorligt. Der er visse offermuligheder på f7 eller e6, men disse ofre er ikke korrekte i øjeblikket. Den eneste mulighed for at hvid kan slå igennem straks er at sort spiller h7—h6.

13. h7—h6??

Man tror ikke sine egne øjne, men det er virkelig sandt.

14. Sg5×f7 Dd8—c7

Sort kan ikke spille 14. —, K×S p. gr. af 15. D×e6†, Kf8 16. Lg6 o. s. v.

15. De2×e6 Le7—f8

16. Sf7×h6† Kg8—h8

17. De6—g8† Sf6×g8

18. Sh6—f7† mat.

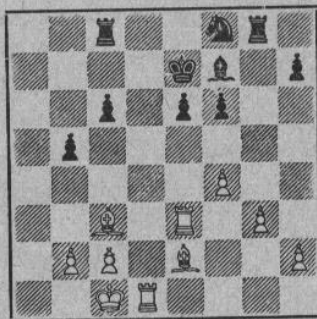
Det er ikke sandsynligt, at Norman-Hansen nogensinde mere spiller sådan i dette liv. Vi skal afholde os fra yderligere kommentarer og blot anføre, at den slags *må* simpelt hen ikke finde sted i en landskamp!

★

Harald Enevoldsen vandt sit første parti mod Inge Johansson. I det andet begik han en alvorlig fejlbedømmelse i åbningen og kunne

ikke siden kurere stillingen. Hvid: *Inge Johansson*. Sort: *Harald Enevoldsen*. 1. e4, c5 2. Sf3, e6 3. d4, c×d 4. S×d4, Sf6 5. Sc3, Lb4 6. Df3, Sc6 7. S×c6, d×c 8. a3, L×c3? Det er kendt i vide kredse, at dette ikke kan spilles. 9. D×c3, S×e4 10. D×g7, Df6 11. D×D, S×D.

Det er ikke meget, hvid har opnået, men tilstrækkeligt til i det lange løb at sikre et ret bekvemt gevinstspil. Efter 29. træk opstod følgende stilling.

Der fulgte: 30. Lb4†, c5? 31. Tc3! Meget fikst. Nu hænger begge de sorte dronningbønder. Sort trak afgørelsen ud en halv snes træk endnu, før han fandt sig i det uundgåelige.

★

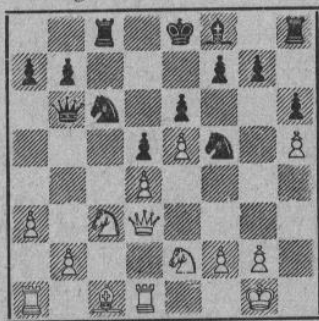
En bekymret Danielsson mod Norman-Hansen i første parti.

Sköld og Hage i første parti.

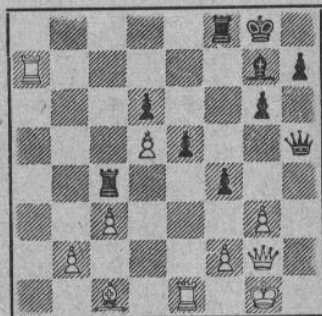
Verner Nielsen havde vundet sit første parti mod Bent Ekenberg og stod helt pænt i det andet. Efter hvids 16. træk fremkom nedenstående stilling:

Alt tegner lyst og lovende for sort. Han har uden særlig besvær fået sig et ganske godt spil med et ikke uvæsentligt tryk på d4. Med et par raske træk lykkes det for ham at kaste partiet bort.

16. —, Db3? 17. g4!, Se7? Nu har sort gjort klar til at modtage den sidste olie. Hvorfor han ikke spiller 17. —, Sh4, er ikke kendt. 18. Sb5! Nu ser man med al tydelighed, at hvid vinder en bonde. Det var nok for Ekenberg, der forfulgte succesen uden at give chancer.

I første runde fremkom følgende stilling mellem Jens Enevoldsen og Zandor Nilsson:

Begge har visse trusler, men sorts er de mest aktuelle. Hvids trøst er tårnstillingen på a7. Men hvid må spille ganske nøjagtigt for ikke at komme i den sorte gryde. Der fulgte: 27. g4? Dermed går der en bonde tabt for hvid. Det rigtige var 27. gxf, Lh6 28. Dh2, DxD† 29. KxD, Lxf4† 30. Kg2 med ret lige spil. Sort fulgte chancen op med 27. —, Dh4! 28. Df3, e4 29. Txe4, T×T 30. D×T, D×g4† 31. Kf1, Dd1† 32. De1, D×d5. Foruden bondetabet må hvid kæmpe med udviklingen af løberne på c1. Sort vandt efter 51 træk.

Månedens fælde

Det værste, der kan overgå en redaktør er, at hans læsere sidder og falder i søvn under læsningen af bladet. Det kan være fordi de keder sig, eller han formår ikke at aftvinge dem den fornødne interesse. Under „månedens slutspil“ i oktober-nummeret udstødte redaktionen et hjertesuk, og minsandten om ikke hele to læsere skriver ind og forsikrer, at selvfølgelig læser de bladet grundigt, og for at jeg ikke skal tro, at de praler, gøres der opmærksom på en fejl i oktober-nummeret. Dermed er antallet af vågne læsere steget til det dobbelte. Vi kender alle historien om vismanden, der opfandt skakspillet og forlangte som vederlag for at sælge spillet til den indiske fyrste eet hvedekorn på det første felt, to hvedekorn på det andet felt, fire hvedekorn på det tredje felt og derefter dobbelt op til alle 64 felter var belagt. Som bekendt var det ikke muligt at opfylde vismandens ønske, selvom alt korn på jorden havde været til rådighed.

Denne lille fortælling mindes vi ved at se stigningen i ovennævnte kategori af læsere. I næste måned venter vi, at fire læsere skriver ind om fejlen i novembernummeret. For der er en fejl i dette nummer. Nu må læserne ikke tro, at det er redaktøren, der sover, når han laver bladet. Vær forvisset om, at Farmand er vågen nok. Disse små fejl er skam i høj grad indsat med vilje, som et lille stemningsbarometer. For nu at stimulere interessen, vil der blive sat lidt system i galskaben. Redaktionen udsætter en skakbog til den ærlige finder af fejlen i dette nummer. Dersom flere gør fordring på ducøren, forbeholder vi os at afgøre sagen efter bedste skøn eller ved lodtrækning. Præmien er dr. Euwe: From my games, ind-

bundet. Har vinderen bogen, kan han få en anden i stedet.

Vi vender nu tilbage til fejlen fra oktober-nummeret. På side 184 efter hvids 20. træk står: For en ordens skyld vil vi påpege, at 20. T×d7 ikke går p.gr. af L×L 21. T×D, L×D† 22. K×L, S×T og vinder. Denne variant er forkert, og blot ved at vi gør opmærksom på forholdet, vil de fleste straks se hvorfor. Men man er tilbøjelig til at sluge kommentatorens ord råt, hvorved den kritiske sans sløves. Sandheden ser således ud: Efter 19. —, Lc5, der ser ud som en fejl, vinder hvid med 20. T×d7, L×L 21. T×T† med en officer mere. På 20 T×d7 kan sort begrænse tabet med T×T og har da tårn mod to lette officerer og et vist spil i d-linien, som hvid dog let neutraliserer.

Vi konstaterer altså, at Eigil Pedersen kunne have vundet partiet. Det svækker partiets kvalitet, idet der altså fra begge sider er spillet med grove fejl. Den opmærksomme gransker af mestrenes partier vil mindes alle de gange, han har fået påvist, at her kunne mester x spille bedre og have kommet i fordel, eller have reddet sig en remis i tåbsstilling, eller have beholdt sin fordel, eller have kunnet vinde en bonde eller sågar en hel officer. Der er nok at vælge imellem. Det er dette, at selv mestrene er højest sårbare, der får være til trøst for menigmand. Den fuldenste skakspiller findes ikke. Alle laver fejl, og alle kan besejres. Ingen kan hekse.

Efter disse trøstens ord opfordrer vi igen læserne til at finde den omtalte fejl, der ikke alene belønnes kontant med en præmie, men forlener vinderen med uvisnelig hæder.

Månedens slutspil

Først vil vi fordybe os lidt i stillingen på side 180 fra partiet Boekdrukker—Lewander. Stillingen var: Hvid: Kg5, Ta1, Lh7, B: f3 og g7. Sort: Kb4, Td7, Lf7, B: a4. Hvid trak: 1. T×a4†, K×T 2. Lg6, hvorefter sort opgiver. Lg8 strander på Lc8 o. s. v.

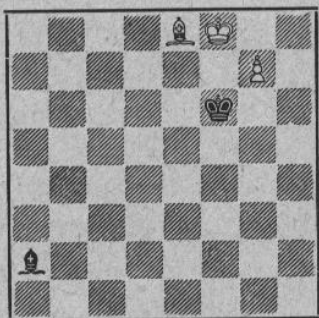
Som tidligere meddelt havde vi den glæde at modtage indvendinger fra Møller Thomsen, der rent ud sagt hævdede, at der måtte være noget galt med stillingen eller med løsningen. Hans remisvariant ser således ud: 2. —, Td5† 3. Kf6, Lg8 4. Lf7, Tf3 5. f4 (naturligvis ikke L×L, da sort slår f-bonden med skak og ofrer tårnet på g-bonden), Lh7 6. f5, Tg3 7. Lg6, Lg8 8. Ke7, Kb4 (også 8. —, Tg5 klarer sagen) 9. Kf8, Lc4 10. Lf7, Tf3! 11. g8D, T×f5 samt T×f7 og remis. Er der nogen, der har noget at indvende mod den løsning?

Nu ligger fejlen oprindeligt i, at der har manglet en sort bonde på f5 fra diagramstillingen, hvorved sort ikke får lejlighed til at give skakken på d5. Vi har forlængst modtaget en angergiven korrektur fra artiklens forfatter Villads Junker, for hvem skaktrykkeriet er smuttet i hånden.

Når man sidder med et sådant slutspil, leder man efter alle muligheder for sort. Man vil da næppe kunne undgå at strejfe den tanke, at sort måske kan nå at ofre sit tårn mod den ene bonde og derefter holde remis med løberen, som i rette øjeblik ofres på den sidste bonde. Vi kan hurtigt se, at denne mulighed ikke foreligger her. F. eks. kan sort forsøge i stedet for 6. —, Tg3 at spille Tf3 med fortsættelsen 7. Lg6, T×f5† 8. K×f5, Lg8 9. Kf6, Kb4 10. Ke7, Kc5 11. Kf8, Ld5 12.

Lf7 og vinder. Denne mulighed må altså udlukkes.

Bagved forsøget ligger den viden, vi har om dette slutspil: Konge, bonde og løber mod konge og løber, og det kan ikke skade at genopfriske teorien en smule samt udstyre den med lidt blomster. Vi vil tænke os den for sort tilsyneladende mest gunstige stilling, hvor hans konge er med i begivenhederne og ikke som i ovenstående slutspil befinder sig i den anden ende af brættet.

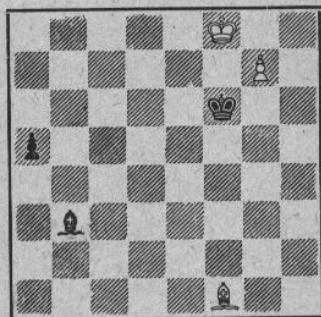

Den eneste måde, hvid kan vind på, er at spille sin løber til g8. Sort må da spille sin løber til diagonalen b1—h7 for at kunne spille Lh7, når hvid trækker sin løber fra g8. Men derefter kan hvid spille sin løber ind på diagonalen b1—h7 med gevinst. Hvad gør sort for at hindre denne plan. Den eneste mulighed er at forsøge på at holde hvids løber borte fra h7. Hvis sort i diagramstillingen er i trækket, kan der følge: 1. —, Lb3 2. La4, La2 3. Lc2 og sagen er klar. Men med hvid i trækket er vanskelighederne større. Man skal mærke sig, at den sorte løber står bedst på a2 eller e6. På alle felterne iøvrigt på diagonalen a2—g8 kan sort løber ikke stå uden straks at tabe med hvid i trækket. Nu lader vi som sagt hvid være i trækket. 1. Lb5, Kg6 2. Ld3†, Kh6 3. Lf5!, Lb3. Dermed blev den sorte løber tvunget bort fra a2, og da hvid selv har

spillet ind på diagonalen h3—c8 med sin løber, er feltet e6 ikke tilgængeligt for den sorte løber, hvilket er vigtigt.

4. Ld7, Kg6 (tvunget, da der truer Ld7—c8—f7 o. s. v.) 5. Le8†, Kf6 6. La4, La2 7. Lc2, Lc4 8. Lh7, La2 9. Lg8, Lb1 10. Lb3, Lh7 11. Lc2 og vinder.

Alt dette er teknik. Vi vil nu forsyne temæet med de omtalte blomster, hvorved der fremkommer en slutspilstudie.

Efter en studie af H. Cohn fra „64“, 1929. Hvid trækker og vinder. Stillingen er et spejlbillede af den originale af Cohn, hvor den hvide bonde står på b7 o. s. v. Vi ser, at sort er forsynet med en lille bondemand på a5. Der er altså kun 4 træk til forvandlingsfeltet. Med sit første træk forhindrer hvid straks bondens øjeblikkelige fremmarch.

1. Ld3, Ld5. Man ser, at 1. —, a4 strander på 2. Lc2, og hvid vinder a-bonden, hvorefter resten er kendt. Hvis derfor sort havde haft sin løber på a2, kunne hvid ikke vinde. Men nu 2. Lh7, a4 3. Lf8, Le4 4. Lb3 o. s. v. Cohns oprindelige løsning er lidt anderledes, idet han ikke angiver 4. Lb3 men 4. La2, Lh7 5. Lb1, a3 6. LxL, a2 7. g8D, a1D 8. Dg7† og vinder. Det svækker den lille studie væsentligt, at der er det nævnte dobbeltspil.

Bog anmeldelse

Den danske skaklitteratur er blevet beriget med endnu et værk. På Dansk Skak Forlag foreligger nu en dansk udgave af dr. Euwes: Strategi og Taktik i Skak. Den danske oversættelse er besørgt af Carl Andersen, der foruden oversættelsen indlægger sig fortjeneste ved at påvise, at Reti i sit berømte parti mod Bogoljubov, New York 1924, kan sætte mat i alle varianter, hvilket kommentatorerne gennem tiderne har set igennem fingre med og kun har angivet officersgevinsten.

Udstyr og papir er smukt. Omfanget er 155 sider, og prisen er 7,75 devaluerede danske kroner.

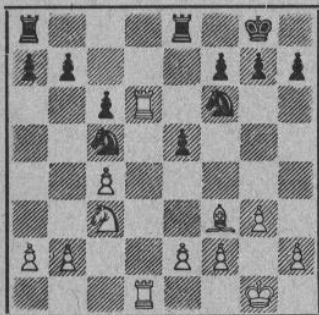
Titlen vil for mange lyde meget lærd, men i virkeligheden dækker den over en mængde daglige problemer i skak, som enhver, der er normalt begavet, kan forstå. Af den grund skal altså ingen afholde sig fra at gå i gang med bogen. Nu er dr. Euwe jo en slags autoritet i skaklige spørgsmål, og man skal være forsigtig med at fremkomme med for stærk kritik af hans meninger. Noget sådant vil vel også føre for vidt, men ganske kort vil jeg nævne, at jeg ikke kan erklære mig enig med ham i visse spørgsmål. Hans sondringer er ikke helt uangribelige. Dog er det ikke noget, der umiddelbart fanger øjet, og kun den, der i forvejen

er godt kendt med disse ting eller også frykter sig i dem, vil studse over de logiske mangler.

Som sagt vil vi ikke gå nærmere ind derpå, men klarlægge, hvad man får for sine penge. De første 54 sider omhandler det, Euwe forstår ved strategi. Det må fremhæves i al almindelighed, at der er få, der som Euwe forstår at skrive instruktivt. Alle kan lære af ham. Han begynder med at definere begreberne strategi og taktik og gennemgår derefter ganske overordentlig grundigt sit parti mod Botvinnik fra Leningradturneringen 1934. Derefter følger en kort behandling af den almindelige strategi og dernæst den specielle strategi. Han nævner dog, at denne behandling ikke gør krav på at være udtømmende. Herom har han udtalt sig detaljeret i sin bog: Skakspillets grundlag.

Det er især taktiken, Euwe har villet behandle i denne bog. Da han ikke henregner positionsspillet under denne disciplin, bliver det udelukkende kombinationsspillet, han behandler. Der foretages en fuldstændig klassificering af kombinationerne, og her er der lejlighed til at lære navnet på enhver kombination, man laver. Eksemplerne er talrige, interessante og instruktive. For den lærelystne såvel som for den, der søger underholdning, er her en dejlig bog at tage fat på.

Vi mener ikke, det kan krænke forfatter og forlagsrettighederne ved at bringe en mundsmag af indholdet. Vi befinder os i afsnittet om den specielle strategi, og Euwe har her behandlet emnet: Den fiskerede bonde på en diagonal. Når vi netop har valgt dette eksempel, er det fordi, der i stillingen er visse lighedspunkter med partiet Eigil Pedersen—Barda fra landskampen mod Norge, som vi bragte i oktobernummeret. Vi bebrejdede danskeren, at han spillede e2—e4, hvorved han tog det første skridt mod afgrundsrand. I nedenstående stilling ser vi, hvorledes Euwe med hvid omhyggeligt har undgået dette fremstød med e-bonden, således at hans løber på g2 ikke indlukkes, men beholder aktionsfrihed og kraft.

Fra et parti Euwe—Noteboom, Amsterdam 1931.

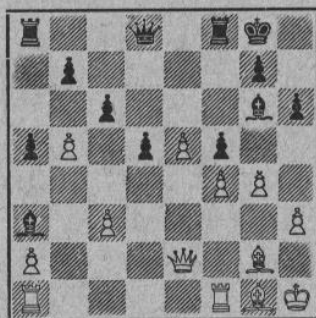
Sorts c-bonde er genstand for angreb på

hvids løberlinie. Den hvide b-bondes fremrykning kan stille sort overfor ubehagelige problemer. Hvis sort bytter på b5, forøges virkningen af hvids løber, men hvis han lader afbytningen ske på c6, bliver c-bonden svag. I dette tilfælde fører fremstødet af hvids b-bonde til øjeblikkelig afgørelse.

1. b2—b4 Sc5—e6

2. b4—b5

med bondegevinst. 2. —, c×b er ikke gørligt p. gr. af 3. L×b7, Tab8 4. Lc6 og 5. c×b. Sort må derfor lade sin c-bonde stå på c6, hvad der betyder tabet af denne bonde, da c6 er angrebet tre gange og kun forsvaret een gang. Et lignende, men noget mere indviklet eksempel, frembyder det smukke parti mellem Sämisch og Reti, Berlin 1920.

Her er sorts d-bonde genstand for angreb takket være samarbejdet af hvids Lg2 og Bb5. Uden den sidstnævnte ville hvids aktion være værdiløs. Der fulgte: 22. c3—c4! Hvis hvids b-bonde ikke var på b5, kunne sort uden vanskelighed svare med d×c4. Men nu ville det være på bekostning af en bonde.

Der fulgte 22. —, f×g 23. h×g, h5 (den velkendte taktik, angreb på den anden fløj, der dog ikke fører til noget i denne stilling) 24. g×h, Lf5 (sort opgiver sin oprindelige hensigt: 24. —, Dh4† 25. Lh2, L×h5 fordi 26. Dd3 ville betyde erobringen af mindst een bonde).

25. c×d, c×d. Sorts d-bonde er nu blevet meget svag. Resten er selvindlysende. 26. Tad1, Le6 27. Dd3, Tf5 28. L×d5, T×h5† 29. Kg2, L×d5† 30. D×d5†, D×D† 31. T×D o. s. v.

Det er et vigtigt strategisk princip, at bønderne må gå frem på den fløj, hvor de understøttes af deres egen løber.

Så mange var ordene, og mere vil vi ikke byde på her. Resten står i bogen. Til slut skal blot nævnes, at den gammeldags retskrivning er anvendt. Man skulle synes, at den moderne retskrivning efterhånden måtte være trængt over til Åbybro. Den slags kan man dårligt byde publikum mere.

J. E.

PARTIER

Parti nr. 2443

Spillet 5. oktober 1949 i KSU's klubturnering.

Hvid: *Hartvig Nielsen*, SS.

Sort: *H. Enevoldsen*, FS.

1. d4	d5
2. c4	c6
3. Sc3	dc:

Fører ifølge Euwe ikke til tilfredsstillende spil for sort.

4. a4

Ifølge Euwe får hvid det noget bedre spil efter 4. e4! se Euwe pag. 65—66.

4. e5!

5. Sf3

I partiet Fine—Euwe, Zandvoort 1936, fulgte her 5. de., Dd1† 6. Kd1.; Sa6 7. e3, Le6, og sort fik et fortrinligt spil, der dog p. gr. af en fejl senere i partiet kun gav remis.

5. ed

6. Dd4: Dd4:

7. Sd4: Sa6

I et parti i danmarksturneringen 1949 træk jeg her 7. —, Lc5, hvilket formentlig også er godt. Der fulgte 8. e3, Ld4: 9. ed.; Le6 10. Se4, Ke7? 11. Sc5, b5 12. Se6.; fe: 13. Le2?, Sf6 14. ab:?, ab: 15. Lf3, Sd5, og majoriteten på dronningfløjen må vinde. Hvid burde have spillet 13. b3!, der 1) sprænger sorts bondeblok og 2) åbner spillet for de hvide løbere. Endnu i 14. træk var det spilleligt. Men også sort har spillet galt. I stedet for 10. Ke7? havde 10. —, Sa6! været på sin plads, f. eks. 11. Sd6†, Ke7 og nu enten a) 12. Sb7:?, Tb8! 13. Sc5, Sc5: 14. dc., Sf6 med stor fordel for sort eller b) 12. Se4., Sb4 13. Sa3, Td8 ligeledes med fordel for sort omend ikke så stor som i var. a.

8. e4?

Dette var, hvad sort havde håbet. Som man snart vil se, havde hvid gjort bedre i at lade sig nøje med det mere beskedne 8. e3.

8. Sb4!

9. Lc4: Lc5

10. Sce2

Naturligvis ikke 10. Le3 p. gr. af 10. —, Ld4: 11. Ld4.; Sc2† med officersgevinst. Ej heller 10. Sb3 p. gr. af 10. —, Sc2† 11. Kd1, Sa1: 12. Sc5.; b6! 13. Sd3, Le6 og sort kommer ud med springeren via feltet b3.

10. Sf6

11. f3 Sd7!

12. Le3

Med 12. Lb3 undgår hvid materielt tab, men efter 12. —, Sd3† og 13. —, Sc1: får sort et chancerigt spil på den svækkede diagonal a7—g1.

12. Se5

13. b3 Sc4:

14. bc: Le6!

15. Kd2

eller 15. Se6.; Le3:! og nu enten a) 16. Sc7†?, Kd7 17. Sa8.; Sc2† 18. Kd1, Sa1: og sorts springer slipper ud over b3, medens den hvide springer går tabt, eller b) 16. Sg7†, Kf8 17. Sf5, Sc2† 18. Kd1, Sa1: 19. Se3, Sb3 (evt. først Td8†), og med kun en bonde for kvaliteten må hvid vel tabe.

15. Lc4:

16. Thc1 b5

17. ab:

eller 17. Sc6.; Le3† 18. Ke3.; Sc6: 19. a6.; Se5! og vinder.

17. cb:

18. Sf4 0—0

19. Sf5 Tf8†

20. Ke3?

Hvid finder sig allerede i stor tidnød.

20. Le3:

21. Se3: Sa2†

22. Ta2: La2:

23. Ta1 Le6

24. Sfd5 a5

25. f4 Kf8

26. f5 Ld5:

27. ed:

27. Sd5.; Td5:! 28. ed.; Ke7 29. Kd4, Kd6 er naturligvis lige så håbløst som tekstfortsættelsen.

27. Ke7

28. Kd4 Kd6

29. Sg4 Tdc8

30. Se3 a4

31. f6 g6

32. Tb1 Ta5

33. Tb4 a3

34. Tb1 a2

35. Ta1 Ta3!

36. Opgivet

thi springeren kan ikke trække p. gr. af Tc4 mat, Ke4 koster springeren efter Te8†, og der truer Tcc3 med officersgevinst eller mat.

Noter af Harald Enevoldsen.

Fra korrespondancefronten

Ved *Villads Junker*.

Der er al mulig grund for mig til at udsende et nødråb, for at denne rubrik kan blive så alsidig, aktuel og fængslende, som det kan gøres. Jeg føler mig i høj grad svigtet af alle

korrespondancespillerne, som slet ikke har fulgt min opfordring om at sende egnet materiale til offentliggørelse. Jeg gentager den derfor igen og gør opmærksom på, at alt godt

er velkomment, uanset klasse. Jeg vil meget gerne have partier, partislutninger og andet, der kan have interesse, fra såvel udenlandske som indenlandske turneringer. Det kan jo ikke være meningen, at vort skakblad skal hente det meste korrespondancestof fra andre blade, i særdeleshed „Mail Chess“, når vi har så mange repræsentanter i de forskellige turneringer. Alt stof vedrørende denne rubrik bedes sendt til Villads Junker, Rosenborggade 12^a, København K.

★

Som omtalt i sidste nummer lykkedes det nordmanden *O. Barda* at bane sig vej til verdensmesterskabsturneringen i korrespondance-skak, og vi vil her bringe et af hans partier.

Parti nr. 2444

Spansk.

Kvalifikationsrunden til verdensmesterskabet
1947/48.

Hvid: *O. Barda*, Norge.

Sort: *H. Brynhammer*, Sverige.

1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. Lf1—b5	a7—a6
4. Lb5—a4	Sg8—f6
5. 0—0	Sf6×e4
6. d2—d4	b7—b5
7. La4—b3	d7—d5
8. d4×e5	Lc8—e6
9. c2—c3	Lf8—e7
10. Sb1—d2	0—0
11. Tf1—e1	Se4—c5
12. Sf3—d4	Sc6×d4

Man bør bemærke, at hvid i sidste træk ikke kunne spille 12. Lc2 for 12. —, d4!, en vending, der ofte kan forekomme i spansk, og som giver sort bekvemt spil. Slaget på d4 er så godt som tvunget, men nu bør man også bemærke, at sort ikke må slå på b3 i næste træk, da hvid tager igen med springeren, og det ses, at sort har store vanskeligheder med punktet c5. Det er en kendt sag, at får sort ikke dette fremstød gennemført i tide, vil han få et ynkeligt spil. Her kan hvid hurtigt med Le3, Tc1 o. s. v. få en dominerende stilling, hvoraf man kan udlede, at sort sikkert i den givne situation er nødt til at bringe et bondeoffer med c5, men det er næppe tilstrækkeligt.

13. c3×d4 Sc5—d3

13. —, Sb7 kom også i betragtning, når det blev fulgt af et hurtigt c5.

14. Te1—e3 Sd3×c1

15. Ta1×c1 c7—c5!

Sort er omgående på pletten, ellers ville han hurtigt komme til at stå slet på grund af tryk- ket i den åbne c-linie, eller hvid kan starte en aktion på kongefløjen.

16. d4×c5 Ta8—c8

17. c5—c6 Dd8—b6

18. Te3—d3 Le7—c5

19. Dd1—e2 Db6×c6

Hvid kan ikke udnytte dronningens udsatte stilling i c-linien, og han flytter derfor tyngdepunktet over i d-linien.

20. Tc1—d1 Tf8—d8

21. Sd2—e4! Td8—d7

På 21. —, Le7 fulgte meget stærkt 22. Sc3. Nu tilspides kampen.

22. De2—h5! Kg8—h8

Efter 22. —, dXS 23. T×T, L×T 24. D×f7+, Kh8 25. T×L har sort kun få skakker efter 25. —, L×f2+ 26. K×L.

23. Se4—g5 h7—h6

24. Sg5×e6 f7×e6

Trods de uligefarvede løbere har hvid en gunstig position. Han har mere terræn, og navnlig er g6 en iøjnefaldende svaghed.

25. Td3—f3 Tc8—f8

26. Dh5—g6 Tf8×f3

27. g2×f3 Td7—c7

28. Td1—d2

Naturligvis ikke 28. Lc2? for 28. —, L×f2+.

28. Kh8—g8

29. Lb3—c2 Kg8—f8

30. Dg6—h7 Tc7—f7

31. Lc2—g6 Tf7—f4!

Alle de sidste træk har været tvungne, også her finder sort det rigtige, idet 31. —, T×f3 vil strande på 32. Tc2 (truer T×L med mat i to træk), Ke7! (ikke 32. —, L×f2+ for 33. Kg2!!) 33. Dg8!, L×f2+ (Tf8, D×g7+ o.s.v.) 34. Kg2!

32. b2—b3 d5—d4!

Man må beundre sorts smidige forsvarskunst, thi nu følger på 33. Tc2, d3! 34. T×L?, d2!!, og nu må hvid lade sig nøje med evig skak, da 35. T×D strander på 35. —, d1D+ og mat i tre træk.

33. a2—a3 b5—b4

På 33. —, L×a3 følger ødelæggende 34. Tc2!, f. eks. 34. —, Dd7 (Lc5, T×L! eller D×T, Dh8+ og mat i næste træk) 35. Tc8+! og vinder let.

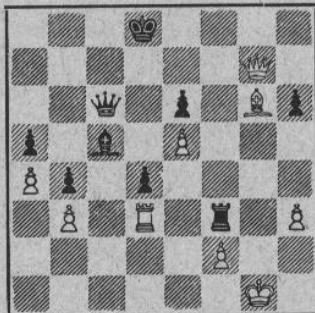
34. a3—a4 a6—a5

35. h2—h3 Kf8—e7

Der truede nu 36. Tc2, idet hvid i ovennævnte variant kan gå til h2 med kongen.

36. Td2—d3 Ke7—d8

37. Dh7×g7 Tf4×f3

38. Lg6—e8!

En meget original kvalitetsgevinst.

38. Kd8×e8

39. Dg6—g2 Dc6—e4

40. Td3×f3 De4—c1†

41. Dg2—f1 De1×e5

42. Df1—b5† Ke8—e7

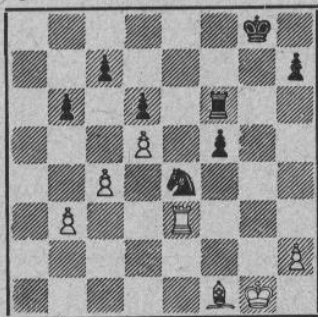
43. Db5—b7† opgivet.

Thi på 43. —, Kd6 ville følge 44. Tf7 med overvældende angreb, f. eks. 44. —, Dg5† 45. Kh2, De5† 46. f4!, De2† 47. Kg3, og der er kun få skakker.

Partiet giver gode løfter for Bardas indsats i verdensmesterskabsfinalen.

★

Vi vil nu se på et meget instruktivt slutspil, som fremkom i olympiaden mellem hvid: *Wroblewski* (Polen) og sort: *Tagmann* (Schweiz). Sort har en bonde mere, men den kan ikke holdes. Bondeslutspillet er imidlertid vundet gennem traktvang.

1. Lf1—d3 Tf6—g6†

Hermed fremtvinger sort bondeslutspillet, thi vil hvid ikke dette, trænger den sorte konge ind over e5.

2. Kg1—f1 Tg6—g4

3. Ld3×e4 Tg4×e4

Ikke 3. —, f×L 4. h3, Th4 5. Kg2 og Kg3, hvorefter Be4 falder.

4. Te3×e4 f5×e4

5. Kf1—e2 Kg8—g7

6. Ke2—e3 Kg7—f6

7. Ke3×e4 Kf6—g5

8. b3—b4

Hvid er i traktvang, og sort vil trænge ind over e5.

8. Kg5—g4

9. c4—c5 b6—b5!

10. h2—h3† Kg4—g5!

På 10. —, K×h3 11. Kf5 med remis.

11. c5—c6 h7—h6

12. Ke4—f3 Kg5—f5

13. Kf3—g3 Kf5—e5

14. Kg3—g4 Ke5×d5

15. Kg4—f5

Den sidste fælde. På 15. Kc4 ville følge 16. Ke6 med remis. Eller 15. Kh5, Ke4 og vinder let.

15.

16. Opgivet.

Kd5×c6

★

Til sidst vil vi vise et parti fra den danske landsholdsklasse 1948 mellem hvid: *Chr. Rasmussen*, Hellerup, og sort: *P. Korning*, Århus.

Parti nr. 2445*Dronninggambit.*

1. d2—d4 d7—d5

2. c2—c4 e7—e6

3. Sb1—c3 c7—c6

Den store mode.

4. e2—e3 Sg8—f6

5. Sg1—f3 Sb8—d7

6. Lf1—d3 Lf8—b4

Euwe's patent, som imidlertid gav ham dårlige erfaringer i verdensmesterskabsturneringen (se f. eks. partiet mellem Botvinnik, 2355, maj 1948). Meningen med systemet er at befri sig med e5 og så få bondemajoriteten på dronningfløjen med mere officersmateriale end i den ortodokse dronninggambit.

7. a2—a3 Lb4—a5

8. Dd1—c2 Dd8—e7

9. Lc1—d2 La5—c7

10. 0—0 0—0

11. Sc3—e2

Her var 11. Tae1 måske bedre. Fortsatte sort sin befrielsesplan, ville hvid få samme stilling som i ovennævnte parti.

11. d5×c4

12. Ld3×c4 e6—e5

13. Se2—g3 g7—g6

Punktet f5 må dækkes, men følgen bliver en svag diagonal, da den sorte løber på c7 ikke kan beskytte den ordentligt. 13. —, e4 14. Sf5 giver hvid overvældende spil.

14. Ld2—b4!

Også i dette parti er skråstillingen D—T farlig ligesom i ovennævnte parti. Hvid tilriver sig initiativet.

14. Lc7—d6

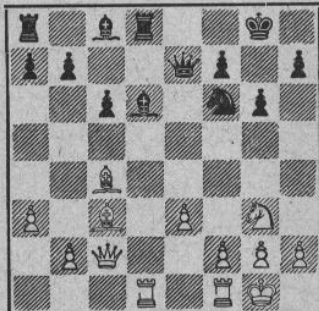
Der kunne åbenbart ikke spilles c5.

15. d4×e5 Sd7×e5

16. Sf3×e5 De7×e5

17. Lb4—c3 De5—e7

18. Ta1—d1 Tf8—d8

19. e3—e4!

Med løberparret skal hvid åbne spillet. Et bondeoffer vil give maksimumsvirkning af de åbne linier og diagonaler. Nu følger en mængde skarpe vendinger, som måtte beregnes nøje. Hvid truer straks e5.

19. Sf6—g4

20. e4—e5!

Ellers ville sort kunne blokere på e5.

20. Ld6×e5

På 20. —, S×e5 følger 21. Tfe1, Dc7 22. T×S! o. s. v. med fremragende spil.

21. Tf1—e1 Td8×d1

22. Dc2×d1 De7×c5

Bedre end 22. —, Df6 23. T×L1, S×T 24. De2 med klart vundet spil.

23. Dd1—d8† Kg8—g7

24. Lc3×e5† Sg4×e5

25. Sg3—e4!

Hvid fortsætter konsekvent og stærkt, idet han dels benytter de svage „sorte“ felter, dels den omstændighed, at sorts T og L er bundne.

25. De5×c4

26. Dd8—f6† Kg7—g8

27. Se4—d6!

28. Df6—d8†

29. Sd6—e8†

30. Se8—c7†

31. Sc7×a8

32. Dd8—d2

33. Sa8—c7

34. b2—b4

35. h2—h3

Dc4—c5

Kg8—g7

Kg7—f8

Kf8—g7

Se5—g4

Sg4—f6

Lc8—d7

Dc5—c4

c6—c5

Truslen Te7 var meget generende, men der er intet at stille op.

36. Te1—c1 Dc4—b3

37. Tc1×c5 Db3×a3

Drøningen fjernes nu helt fra begivenhedernes centrum, og det kan der ikke være tid til, men ellers havde sort tabt en bonde og i tilgift ville han beholde sin miserable stilling.

38. Dd2—d4 opgivet.

Meget apropos falder afgørelsen i den lange svækkede diagonal, hvor springeren er overbelastet. Der er ingen parade mod Sd5, f. eks. 38. —, Le6 39. Se8† eller 38. —, Lc6 39. b5.

Hvid har gennemført partiet i en besnærende stil, konsekvent og nådeløs.

Nyheder, meddelelser o. s v.

Jyderup Skakklub's årlige generalforsamling fik følgende udfald. Formanden E. Norlund rejser fra byen. Til ny formand valgtes Holger Pedersen, og til kasserer V. Nielsen. Den 29. november fylder klubben 20 år.

Lillerød Skakklub har ligeledes skiftet formand. Købmand L. Bach ville ikke mere, og pedel Arvid Hansen nyvalgt. Lillerød har nu fået sin byturnering. Spilleaften hver torsdag i lokalet i Prins Valdemars allé.

Den årlige match mellem Rønne Skakforening og Københavns Skakforening spillede 11. september i København. Efter at have lidt smertefulde nederlag de sidste par år lykkedes det denne gang for københavnerne at hævne sig. Det står 5—0 til KS og et hængeparti til fordel for bornholmerne. Af individuelle resultater kan nævnes: Julius Nielsen slog Poul Hage, Haahr slog Oscar Nielsen og Gemzø vandt over Odgård.

Hedensted Skakklubs generalforsamling forløb idyllisk, idet alle valg var genvalg. Formand blev igen Chr. Ejlsted, og som kasserer fortsætter J. G. Jørgensen.

Spillested Hedensted forsamlingshus hver tirsdag.

Haderslev skakklub har haft generalforsamling. Man mindedes den tidligere formand, overlærer H. Boysen, der var afgået ved døden. Formanden, trafikassistent A. Dall, genvalgtes. Klubben har nu 44 medlemmer.

Også skakklubben „Springeren“ i Kolding havde genvalg ved sin generalforsamling. Formand blev L. Eskelund-Hansen.

Ved Rødby Skakklubs generalforsamling genvalgtes til formand lærer N. Østerlund, Sædninge skole pr. Rødby.

Nykøbing F. Skakklubs generalforsamling stod ligeledes i genvalgenes tegn. Hele bestyrelsen fortsætter. Klubben havde i foråret besøg af dr. Euwe, der spillede simultan.

Aros, Århus, har haft generalforsamling. Genvalg over hele linien. Klubben har fået nye lokaler i Guldsmedegade 34¹. Spilledag torsdag.

New Yorks revy-og showkonge hedder Billy Rose. Han har udgivet en bog om sig selv, der hedder „Vin, Vid og Vampyrer“ i den danske oversættelse. Han er langtfra kedelig. En rigtig guttermand. Blandt hans laster er også den, at han spiller skak. Han fortæller nedenstående om et af sine møder med skakspillet's åndsfyrster:

„En eftermiddag for ikke ret lang tid siden, da jeg kom spadserende ned ad 50. gade, faldt mit øje på et skilt oppe på anden sal —, „Budnicks skakklub“. Jeg gik derop. Loftet var lavt, de tilstedeværendes pander høje. Ved et par lange borde sad husets professionelle spillere og tog mod udfordringer. Det kostede 25 cents at tabe. Vandt man, spillede man gratis. Jeg satte mig overfor en af d'herrer.

Jeg prøvede en indviklet åbning, som jeg havde læst i en bog. De første fem minutter troede jeg, den var mægtig. Jeg halsbukkede to af hans bønder og en løber. Men pludselig kom hans dronning farende ud fra venstre, og beskyttet af en springer støvede den bonden til højre for min konge af brættet.

„Skak og mat”, sagde min modstander. „Vil De prøve lykken engang til?”

Jeg prøvede lykken seks gange til. Ved det syvende parti var jeg så skrumpforvirret, at jeg gik lige i idiotfælden — mat i fire træk.

Jeg var ikke meget værd, da jeg rejste mig. „Jeg var vist ikke rigtig i stødet idag”, sagde jeg.

„De skylder for fem spil”, sagde den professionelle.

„Sv”, rettede jeg ham.

Han tog en blyantsstump op af bukselommen og en blok. Så skrev han 25×7, multiplicerede og fik 1 dollar og 25 cents ud af det.

„De snyder Dem selv”, sagde jeg.

Han prøvede igen. Denne gang blev det til 2,25 dollars. Så stregede han en masse ud og skrev tilsidst 25 syv gange under hinanden og talte sammen. Denne gang gik det — 1,75.

Jeg rakte ham en femdollarseddel. Han rykkede panden og tyede igen til papiret. Han skrev 5,00 og derunder 1,75 og et stort minus-tegn. Resultatet blev 4,85.

Til sidst så han mismodigt på mig og sagde: „Jeg tror ikke, det er rigtigt. Har De ikke lige penge?”

Jeg lagde femmeren på skakbrættet, hvor jeg var blevet ydmyget sådan. „Behold bare det hele”, sagde jeg. „Nu har jeg det meget bedre”.

Det er en dejlig lille historie, som hele personalet på Skakbladets redaktion har moret sig meget over. For at det ikke skal gå ud over de forkerte, vil vi blot oplyse, at Reuben Fine er professor i matematik og Reshewsky er noget, der svarer til statsautoriseret revisor.

For at det ikke kun skal være skakspillerne, der er til grin, skal her lige optrykkes et referat af et foredrag, holdt i radioen under krigen med titlen „Store skakmestre”.

„Kl. 17 fortalte Jens Enevoldsen om de moderne skakmestre. Det var da endelig et nyt og originalt emne og med mange interessante småting. Skakspillet selv er ældgammelt, men det har fået sit moderne opsving fra 1851, da de første skakturneringer afholdtes (vistnok i London), hvorefter de moderne professionelle skakmestre begyndte at folde sig ud — den berømteste var Lasher, siden østrigeren Steintz, den lille mand med det store hode, der døde, da han tabte mesterskabet til kubaneren Blanca, var det vist”.

Det må vist være nok. Nu er det vores tur til at grine. Det var iøvrigt det i vide krese højt estimerede og med uynselig hæder om-

kransede, nu afdøde „Fædrelandet”, der bragte ovenstående til torvs.

Generalforsamlingen i Storvorde Skakklub førte til, at Poul Kjærgård valgtes til formand i stedet for Thorvald Jensen. Spilleaften hver torsdag på Storvorde hotel.

Det skaklige samarbejde med udlandet indskrænker sig heldigvis ikke til landskampene, hvor vore ti største skakpaver bolttrer sig. Også på andre fronter genoptages efterhånden de tråde, der brast under krigen.

Bornholm har fået etableret et forhold til Ystad, og der har været afholdt en match, der fandt sted i Ystad den 3. juli i år. Omend noget forsinkt glæder det redaktionen at kunne bringe resultatet, der blev 7½—2½ til Bornholm. Som der stod så smukt i historiebogen: „Der blev glæde i de danskes lejr”. Det var rart at se lidt svensk blod.

Det er hensigten at fortsætte forbindelsen med en match eller to om året.

Arbejdernes Skakklub i Århus fylder den 27. januar 20 år. Det runde tal vil klubben fejre med en lille fin turnering. Lille er måske en noget misvisende betegnelse, da der deltager ca. 80 spillere fordelt i et antal klasser. Mesterklassen rummer flere kendte navne fra Århus og Silkeborg, hvoraf de kendteste er Eigil Pedersen og Victor Juul Hansen.

Turneringen finder sted i oktober og november. Vi skal bringe slutresultatet. Skakbladet gratulerer Arbejdernes Skakklub med fødselsdagen og det friske initiativ, der er udvist.

I sidste nummer hævdede vi, at den af FIDE udarbejdede liste over stormestrene ikke var fuldendt. Vor kilde var Chess. Nu viser det sig ifølge T. f. S., at foruden den nuværende generation af stormestre har man givet titlen til følgende af den gamle garde, der ganske vist havde den i forvejen: Bernstein, Duras, Grünfeld, Löwenfisch, Mieses, Ragosin (en af de unge, der har listet sig ind i dette selskab), Rubinstein, Tartakower og Vidmar. Dermed kommer vi virkeligheden et stort stykke nærmere. Dog leder man forgæves efter Bogoljubow, der uden diskussion hører hjemme her. Der opgives som grund til, at hans navn savnes, at han hører ind under Tyskland, der ikke er medlem af FIDE.

Den formelle betragtning kan vi ikke godkende. Bogoljubow er og bliver stormester.

Man har herudover indført betegnelsen internationale mestre for en række kendte navne, af hvilke Eliskases og Kashdan skal nævnes. Hvorfor man ikke har taget dem med blandt stormestrene er ikke helt klart.

Midtjydsk Pokalturnering fik følgende resultat: A-klassen: Ålborg Skakforening, Århus

Skakklub og Aros fik hver 6 points, Herning 5½, Nørresundby 5, Horsens 4½, Randers og Viborg hver 3½. Her fører efter 4. omgang Århus med 30 points efterfulgt af Nørresundby med 26.

B-klassen: Nørresundby 7½, Randers og Herning 6½, Århus 5½, Alborg 4½, Aros 4, Viborg 3½ og Horsens 2. Her fører Nørresundby med 27 foran Århus med 26½.

Der spilles i Viborg til næste år.

Vi har den glæde at kunne byde følgende klubber hjerteligt velkommen i Dansk Skak Union:

1. hovedkreds — Københavns Skak Union: Skakklubben Firska. 13 medlemmer. Formand: Jørgen Christensen, Klædebo Parkallé 27, 2 tv. Kbhvn. Ø. Spillested: Sporvejenes remise, onsdag.

2. hovedkreds. Stensved Skakklub. 17 medlemmer. Formand: Købmand Arne E. Olesen, Stensved. Der spilles på Stensved hotel onsdag aften.

5. hovedkreds: Struer Skakklub. 31 medlemmer. Formand: J. P. Nielsen, Ringgade 104, Struer.

6. hovedkreds. Sparkær Skakklub. 5 medlemmer. Formand: Vagner Høeg, Sparkær. Spillested Afholdshotellet hver onsdag.

Vært Skakklubs generalforsamling gav følgende udfald: Formanden Martin B. Christensen genvalgte og til kasserer nyvalgte Niels Arvesen, Gudum. Der spilles torsdag aften på hotellet.

I sidste nummer berørte vi spørgsmålet om FIDE's stilling til Tyskland og nævnte dr. Voellmy's påstande om, at 95 % af alle tyske skakspillere var nazister. Denne påstand blev stærkt imødegået af de to eneste tilstedeværende mestre, der havde været i Tyskland efter krigen: Dr. Euwe og Wade. Man gennemgik en fortegnelse over et stort antal af de ledende tyske spillere og kom til en procentsats under 25. FIDE vedtog at indbyde enkelte tyske spillere til zone-turneringerne.

Århus Skakklubs generalforsamling fik udfaldet, at formanden, konsul G. A. K. Nielsen, genvalgte samt købmand Kjær og P. Fryd. Klubmesterskabet er vundet af Eigil Pedersen efterfulgt af Palle Nielsen og Victor Juul Hansen.

Der spilles tirsdag og torsdag.

Endnu et par generalforsamlinger:

Ry Skakklub: Formand manufakturhandler H. Normand, Ry st. Kasserer: Bankbestyrer E. Grønborg, Ry st.

Sorring Skakklub: Formand: Jens Winther Jensen, Sorring central, Toustrup. Kasserer: Købmand Børge Nielsen, Sorring.

Næstved Skakklub har haft generalforsamling. Da formanden, F. K. Villumsen, er rejst fra byen, var han ude af stand til at modtage genvalg, hvorefter han udnævntes til æresmedlem som tak for sin betydelige indsats for klubben. Til ny formand valgtes A. Carlsen, der derfor afgik som kasserer. Gunnar Poulsen nyvalgte til kasserer.

Redaktionen har haft den glæde at modtage følgende indlæg fra en kær gammel dødsfjende:

Kære Jens!

Møller Thomsens gevinstvariant til partiet P. Hage—Eigil Pedersen er både smuk og korrekt, men det samme kan jo på ingen måde siges om din bemærkning, da det endnu ikke er afgjort, at vor teori er dødfødt, ligesom bemærkningen om „grublen“ er ukorrekt! Sagen ligger for almindelig dødelige — altså ikke dødfødte — således, at det må være dig, der skal til at gruble, for gevinstvarianten viser jo netop, at selv i denne simple, men på ingen måde usædvanlige stilling, er der eet og kun eet træk, der er det stærkeste, hvilket var, hvad der skulle bevises ifølge vor teori. Du bedes endvidere lægge mærke til, at den stærkeste variant er betydelig simple end den af hvid spillede, og således forholder det sig altid. Den eneste vanskelighed ved „det stærkeste træk metoden“ består jo i at finde det stærkeste træk. Men at det skulle være forkert som arbejds metode at søge den simpleste variant, der også er den stærkeste, fremfor at søge den mere udviklede og svagere variant kan næppe være rigtigt.

Slutspillet Boekdrucker—Lewander løses på følgende måde:

1. T×a4, K×T 2. Lg6, Td5+ 3. Kf6, Lg8 4. Lf7, Td3 5. f4, Lh7 6. f5, Te3 7. Kg5, Te5 8. Kh6, T×f5 9. K×L, T×L og remis.

Venlig hilsen.
Julius Nielsen.

Kære Julius!

Jeg er selvfølgelig bunduenig med dig af forskellige grunde. For det første beviser man intet ved at opstille en teori og så dermed færdig, og mig bekendt er der endnu ikke nogen, der har kunnet bevise påstanden om, at enhver stilling indeholder eet og kun eet stærkeste træk. At dette gælder for en række stillinger er hævet over enhver tvivl, f. eks. i visse stillinger, hvor man sætter mat i eet træk. Der må mattrækket vel anses for det stærkeste. Men som bevis er den slags værdiløst. Man kunne på den måde bevise de herligste ting, f. eks. at alle svenskere er hjulbenede. Man møder blot op med en hjulbenet svensker, og så er beviset i orden. Se selv her. Han er hjulbenet.

Endvidere må man gøre sig klar, hvad der forstås ved „stærkeste“. Du synes dermed at mene, at det stærkeste træk er det, der i det

færreste antal træk og med så få komplikationer som muligt fører til målet. Men jeg skal med lethed møde op med adskillige stillinger, hvor man når målet på mere end een måde i samme antal træk. Og dersom den såkaldte simpleste metode er den stærkeste, blot fordi den ikke er så indviklet, så kan man som konsekvens heraf slutte, at man ikke må ofre sin dronning og lave en fin mat, hvis man kan sætte mat ved et par simple afbytninger m. v. Det kan du nok selv høre er blødt.

Hovedfejlen i din vranglære ligger længere tilbage og skyldes, at du drager generelle slutninger fra et større antal iagttagelser af samme art. Det er rigtigt, at i talrige stillinger er der

eet og kun eet træk, der er det stærkeste, men det er også rigtigt, at i talrige stillinger er der flere træk, der er lige gode. Hertil kommer, at i talrige stillinger kan man overhovedet ikke med sin bedste vilje finde det stærkeste træk. F. eks. 1: a2—a4. Hvad er sorts stærkeste svar?

Kære Julle. Du har været under dårlig påvirkning. Jeg håber, det ikke er for sent at redde dig til den rette lære.

Venlig hilsen. Jens.

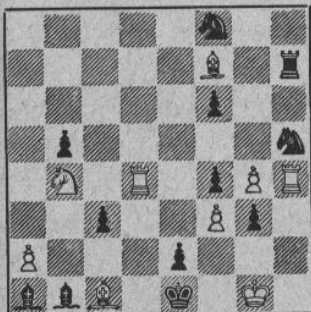
Stof til decembernummeret bedes sendt til Villads Junker, Rosenborggade 12¹, København K. Tlf. palæ 5573 u (efter kl. 18).

Opgaveafdelingen

under ledelse af P. Rasch Nielsen og O. G. Lauritzen.

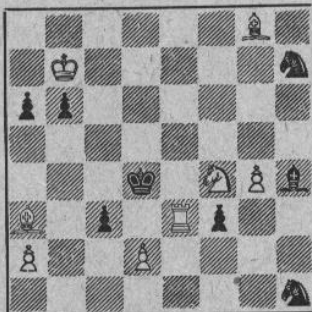
Originalopgaver

6213. H. Petersen, Næstved.

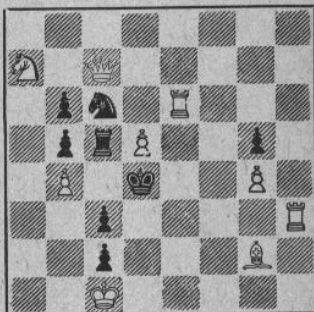
Mat i 4 træk.

6214. H. Petersen, Næstved.

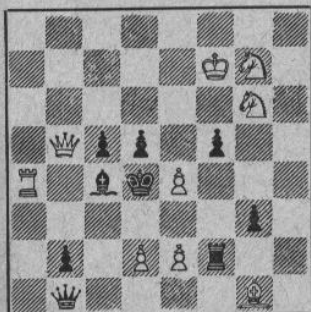
Mat i 3 træk.

6215. J. Buchwald, USA.

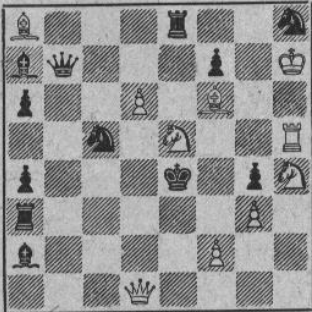

Mat i 2 træk.

6216. Erik Poulsen, Brønderslev. 6217. Erik Poulsen, Brønderslev.

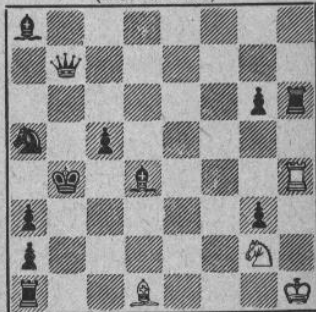

Mat i 2 træk.

Mat i 2 træk.

6218. T. Kardos, Ungarn. (Korrektion).

Hjælpepat i 3 træk.

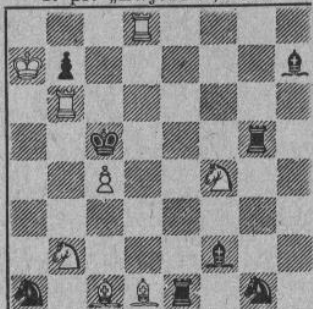
Reproduktioner

6219. J. Hartong.
1. pr. Brunner-mindeturn. 1948.

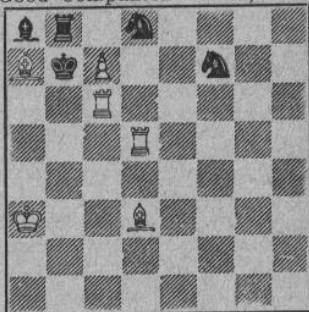
Mat i 3 træk.

6220. L. Kubbel.
1. pr. „Zwjesda“, 1938.

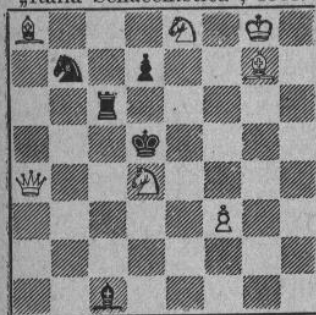
Mat i 3 træk.

6221. H. W. Beltmann.
Good Companion Folder, 1923.

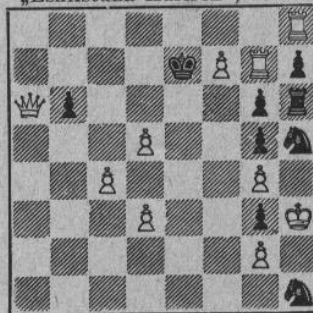
Mat i 2 træk.

6222. A. Bottacchi.
„Italia Schacchistica“, 1918.

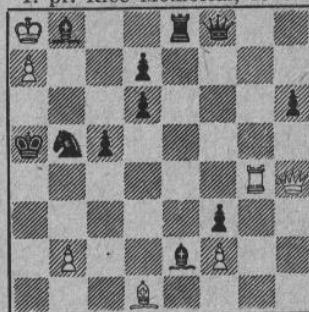
Mat i 2 træk.

6223. J. Knöppel.
„Eskilstuna Kuriren“, 1949.

Selvmat i 2 træk.

6224. H. Rinck.
1. pr. Rice Memorial, 1916.

Hvid trækker og gør remis.

Til anmeldelse har vi fået tilsendt „De Logische School in het Schaakproblem“ (36 sider) af R. M. Kofman, oversat fra russisk til hollandsk af G. C. A. Oskam. Forfatteren er af den mening, at russerne hidtil i altfor ringe grad har været interesseret i den nytyske skole og bør oprette det forsømt, da kendskabet til

alle skoler vil være nødvendig for en højere udvikling af problemkunsten.—Begrebet „hensigtsrenhed“ forklares, omend ikke særlig dybtgående, og der gives iøvrigt ved 54 diagrammer med tilhørende letfattelig tekst en ganske god illustration af strategiske opgaveideer, som danske læsere vil kunne have glæde af.

Løsninger til opgaverne i septembernummeret

Nr. 6173 af E. Poulsen: 1. Se6 truer 2. Db8†. 1. —, Ke6 2. Se5†. 1. —, Ke4 2. Sc5†. 1. —, Sb4 2. Dc3†.

Nr. 6186 af Walther Jørgensen og G. Thomas: 1. Dh4? 1. Df1? T×g6 1. De1 truer 2. Ld3†. 1. —, d6, c5, Lc3 2. Dh4. 1. —, Ld6 2. Df1. Dublering af truselstemaet motiveret ved Grimshaw, (R.N.). Desværre biløselig med 1. Ld3, men det synes let at korrigere opgaven.

Nr. 6187 af P. Rasch Nielsen: 1. f8D?, S~. 1. Lg7, Se4 2. f8(D), Sf6. Den hidtil mest økonomiske Dansk-Svejtser (O.G.L.).

Nr. 6188 af Leo Valve: 1. 0—0—0, f3 2. d4. 1. —, g3 2. d3. 1. —, e4 2. Lh2.

Nr. 6189 af A. Ellermann: 1. Lg7.

Nr. 6190 af Erik Poulsen: 1. Td7.

Nr. 6191 af Axel Lund: 1. La8. Gode spørgsmål f. eks. 1. —, Ld5 (V.R.).

Nr. 6192 af Leo Valve: 1. Tc4.

Nr. 6193 af P. Wahlmark: 1. Lg6, Ke3 2. Se4. 1. —, Kg5 2. Sf5. 1. —, Ke5 2. Dc4.

Et par vakra ekovändingar (F.S.).

Nr. 6194 af Walther Jørgensen og G. Thomas: 1. Th6, e6 2. f8(S) 3. Te6. 1. —, c6 2. f8(L) 3. Dc5: 1. —, d6 2. f8(D) 3.

Dc5. 1. —, d5 2. f8(T) 3. Tf4. Desværre er der, som påpeget af V. Røpke, Dual efter 1. —, c6 2. Dc5† 3. ~.

Nr. 6195 af A. Kraemer: 1. Sd5, Tcf3 2. Le3. 1. —, Tff3 2. Lf5†. 1. —, Tcc6 2. Le5. 1. —, Tfc6 2. Td6. En vanskelig og interessant opgave (V.R.). En original quadruplering (R.N.).

Nr. 6196 af E. Boswell: 1. Dd4 truer 2. Db4†. 1. —, De5 2. Ke5. 1. —, Df4 2. Db6†. En vanskelig og overraskende selvmat (O.G.L.).

Nr. 6197 af L. Loewenton: Tilsigtet 1.

Db5†, Db4 2. Db4†, b4 3. h6, a3 4. h7, a2 5. h8(L), idet 5. h8(D) giver a1(D)† 6. Da1 pat. 1. —, Kc3, a3 2. Dc5†, K ~ 3. Dc2† 4. Dc1† eller Dd2† f. eks. 2. —, Kb3 3. Dc2†, Kb4 4. Dd2†, Dd2† 5. Kd2, a3 6. Kc2. 1. —, Ka2 2. Dc4†, Dc4 3. c4, Kb1 4. h6, a3 5. h7, a2 6. h8(D), a1(D) 7. Db8†, Ka2 8. Kc2, men uløselig efter 7. Db2. V. Røpke har påvist opgavens uløselighed. Det er mærkeligt, at de rumænske løsere ikke har set dette.

Løserlisten findes på omslagets 3. side.

Dansk Skak Unions korrespondanceturneringer

Turneringsleder: Lærer *Reinhold Nielsen*, Klokketøbergade 20, Slagelse. Giro 83508.

Landsholdsklassen 1949 er nu i fuld gang med følgende 12 deltagere: Kr. Bøgh Vindbjerg, Thyregod — Oskar Nielsen, Rønne — Reinhold Nielsen, Slagelse — K. V. Christensen, Frederikshavn — Poul Larsen, Askø — K. Knakkegaard Møller, Thisted — Jens Pedersen, Thisted — Joh. Wibe, Ålebæk — P. Korning, Århus — Henry Pedersen, Fredericia — Rob. E. Christensen, Egtved — Henrik Hansen, Femø.

Selv om vi savner enkelte elitetropper som Chr. Rasmussen og Westermann, der er optaget af omkampen om mesterskabet for 1947, og Axel Nielsen, der desværre er forhindret på grund af sygdom, så er holdet alligevel imponerende, og det vil være vanskeligt at tippe den sejrende. Veteranen Korning, fast deltager gennem 30 år, og Henry Pedersen har begge været danmarksmestre, men der er ingen tvivl om, at de vil få arbejde med at holde de mange novicer i tilborlig afstand.

Landsholdsklassen 1948: Halkjær vandt over Westermann og tabt til Henrik Hansen og Th. Knudsen.

Mesterklassen, gruppe 69: 3-5, 4/7, 4/5. — 71: 1/3. — 72: 3/5, 3-7, 4/7. — 73: 2-6, 6/1, 7/1, 7/2, 7/5, 2/1. — 74: 3/1. — 75: 2/5. — 76: 5/4.

I klasse, gruppe 129: 2-3. — 131: 6/7. — 132: 2/7. — 133: 4/2, 4-7. — 134: 3/2, 1/2. — 136: 3/6. — 139: 5/6, 5/3. — 140: 4-5, 7/1, 6/3, 3/1, 3/4, 4/1, 2/1, 2/5. — 144: 5/6, 5/1. — 146: 2/3.

II klasse, gruppe 209: 4/5. — 216: 3/7. — 219: 3/1. — 220: 1-7, 1-5. — 223: 1/3, 6/4, 2/4. — 226: 3-5. — 230: 4-5. — 232: 7/1, 7/3. — 233: 1-6, 4/7, 7/2, 4/6. — 234: 4/3, 7/1, 4-7, 2-3, 1/5, 3/5, 1-3. — 235: 7/4. — 236: 1/7, 6/4, 6/2. — 237: 5/4, 1/4. — 238: 6/7, 1/6, 1/5, 1/4. — 239: 7/5. — 240: 1/4,

6/1, 3/7. — 241: 1-7. — 242: 4/1, 6/1, 1-3 rettes til 3/1. — 243: 2/5, 6/3, 6/5, 3/1, 3/4. — 244: 5/1, 4/3, 4/6, 4/2, 7/5, 2/5, 1/4, 1/3. — 245: 6/7, 3/7, 2/3. — 246: 6/4, 2/4, 3/2. — 249: 2/4. — 250: 2/1. — 256: 6/4.

III klasse, gruppe 284: 2/3. — 285: 3/1. — 286: 6/1, 4/5. — 287: 3-5, 1/7. — 293: 4/7. — 295: 5/4. — 300: 2/7. — 301: 1/7. — 302: 1/2, 1/6. — 303: 7/6. — 306: 3/5. — 307: 2/4, 7/2. — 308: 5/1, 1/4, 5/2. — 309: 3/7, 3/2, 3/1. — 311: 1/2. — 312: 2/3. — 313: 7/2, 3/6, 2/5, 2/6, 2/1, 2/4. — 315: 7/6, 2-5, 5/7. — 316: 3/7, 2/7. — 317: 2/4, 2/7, 6/7. — 318: 7/1, 1/2. — 319: 6/2, 5/6, 1/3, 4/5, 5/3, 7/2. — 320: 5/6, 3/6, 1/6, 1/3, 2-3. — 321: 4/6, 3-4, 2/4. — 322: 2/5, 2/6, 1/7, 2/4, 6/5, 7/5. — 323: 1/6, 5-7, 3/5, 4/6, 1-4, 1/5. — 324: 7/5, 3/5. — 325: 4/7. — 326: 2/7, 3/7. — 327: 1/4.

IV klasse, gruppe 159: 4/7. — 162: 2/3 rettes til 2-3. — 168: 2-6. — 174: 1/4, 1/6. — 175: 2/6, 1/6, 4/6. — 176: 1-4. — 177: 4/7. — 178: 7/5, 7/3, 5/4, 3/2. — 179: 5/6, 1/2, 6/3. — 180: 2/6, 1/7. — 181: 5/3, 2/5, 5/7, 3/7, 5-6. — 182: 5/3, 5/4. — 183: 7/1. — 185: 2-7, 2/4. — 186: 2/4, 1/6, 1/2. — 187: 5/1, 6/2, 6/5, 5/4, 2/4. — 188: 3/4. — 189: 5/2, 3/4, 4/7, 6/7, 3/7, 1/7, 5/7. — 190: 3/7, 3/5, 1/5, 6/7, 6/3, 5/7, 4/7. — 191: 1/6. — 192: 4/1, 1/2, 1/3, 4/2, 2/6. — 193: 5/6, 7/2, 4/6. — 194: 2/4, 5/4. — 196: 1/5, 2/5, 4/5, 7/5, 6/5, 6/3, 7/3. — 198: 4/2, 5/1. — 199: 7/1.

I 129:

	Pts.	Pr.
1. H. Christiansen, Bonnet	1	udtrådt
2. Konrad Svarth, Nexø	2½	
3. K. V. Milsgaard, Gråmose	5	1. 23,60
4. A. C. Vittrup, Odense	4	3. 16,05
5. H. C. Boddum, Ulfborg	4½	2. 19,85
6. J. Lykkegaard, Fristrup	2	
7. Chr. Henriksen, Bedsted	2	

<i>I 131:</i>		Pts.	Pr.	<i>III 286:</i>		Pts.	Pr.		
1.	L. P. Hulgaard, K-Eskildstrp.	3	3.	4,25	1.	Kr. Larsson, Ll. Tårnby	3½ 3.	10,20	
2.	P. E. Frantzen, Nykøbing M	5	1.	31,15	2.	Eiler Knudsen, Løsning	2½		
3.	U. Friis, Valby	3			3.	Gunnar Sinkbæk, Bøvlingbg.	1		
4.	Vald. Jensen, Bedsted	2			4.	Vesterg. Sørensen, Givskud	2		
5.	H. Borregaard, Kbhvn.	0	udtrådt		5.	Børge Pedersen, Voerså	3		
6.	J. K. Jensen, Esbjerg	3	3.	4,25	6.	N. Jørgensen, Strib	4½ 1.-2.	17,65	
7.	Frode Serup, Klejtrup	4	2.	19,85	7.	Jens P. Petersen, Kolding	4½ 1.-2.	17,65	
<i>II 209:</i>		Pts.	Pr.	<i>IV: 159:</i>		Pts.	Pr.		
1.	Osv. Larsen, Sierslev	2			1.	Anthon Pedersen, Søborg	0	udtrådt	
2.	Søren Michelsen, Sunds	5½ 1.	19,50		2.	Carl Hansen, Kolding	3		
3.	Hartvig Pedersen, Esbjerg	2			3.	H. Bækdal Larsen, Herning	4½ 2.	15,15	
4.	J. Fr. Christoffersen, Sierslev	2			4.	K. Saarup, Rønne	3½		
5.	Osv. Thomsen, Ulsted	1			5.	V. Stallknecht, Valby	5	1.	18,05
6.	H. Bendixen, Hjallelse	4	3.	11,70	6.	Henry Sørensen, Givskud	4	3.	12,30
7.	P. Hedegård Jensen, Vanløse	4½ 2.	14,30		7.	B. Knuthsen, Charlottenlund	1		
<i>II 216:</i>		Pts.	Pr.	<i>IV 175:</i>		Pts.	Pr.		
1.	K. Toft, Ringsted	2½			1.	Ejner Brun, Sdr. Vinge	4½ 3.	13,00	
2.	Chr. Dalsgård, Århus	2½			2.	Kurt Andersen, Hvam st.	5	2.	15,20
3.	A. Christensen, Hvarre	2			3.	Jens M. Nielsen, Åbybro	0		
4.	Krogsgård Nielsen, Viborg	2½			4.	P. Esbensen, Charlottenlund	2½		
5.	Peter Gade, Odby	4	1.-2.	16,90	5.	Harry Hansen, Ferslev	1½		
6.	Vagner Borg, Bøvlingbjerg	4	1.-2.	16,90	6.	K. N. Jacobsen, N. Houlund	2		
7.	Bruun Olsen, Odense	3½ 3.	11,70		7.	Peter C. Larsen, Horsens	5½ 1.	17,30	
<i>II 228:</i>		Pts.	Pr.	<i>IV 176:</i>		Pts.	Pr.		
1.	N. Nielsen, Langå	2			1.	Arne R. Møller, Horsens	5½ 1.-2.	19,50	
2.	E. F. Fastrøm, Horsens	5½ 1.	19,50		2.	Poul M. Jensen, Gyllholdt	2		
3.	E. Schrum, Ranum	4½ 2.	14,30		3.	Johs. Pedersen, Sig	0	udtrådt	
4.	H. Wigh Thomsen, Skovsted	4	3.	11,70	4.	Holger Panton, Hyllinge	5½ 1.-2.	19,50	
5.	Th. Sørensen, Ødsted	1			5.	E. Hvidbjerg, Herning	2		
6.	Niels Granberg, Tikøb	1			6.	Sv. E. Clemmensen, Åbybro	3	3.	6,50
7.	H. Bendixen, Hjallelse	3			7.	A. M. Nielsen, Vanløse	3	udtrådt	
<i>II 239:</i>		Pts.	Pr.	<i>IV 180:</i>		Pts.	Pr.		
1.	Åge Madsen, Østbirk	4½ 1.	17,65		1.	Carl F. Jacobsen, Horsens	1		
2.	Poul Andersen, Røjle	2	udtrådt		2.	Hans Nielsen, Skullerup	5½ 1.	18,30	
3.	Åge Hansen, Horsens	3			3.	Simon Madsen, Taulov	4	3.	11,25
4.	Joachin Møller, Køge	0			4.	Ejvind Lassen, Sdr. Vinge	5	2.	15,95
5.	Børge Rasmussen, Århus	4	2.-3.	13,95	5.	Ejnar Søndergård, Erslev	3½		
6.	N. Chr. Nielsen, Lendum	4	2.-3.	13,90	6.	P. Esbensen, Charlottenlund	2		
7.	O. Christensen, Egtved	3½			7.	R. H. Jensen, Nykøbing M	0	udtrådt	
<i>III 284:</i>		Pts.	Pr.	<i>IV 182:</i>		Pts.	Pr.		
1.	H. Kjærgård, Frederikshavn	4½ 1.-2.	16,25		1.	Carl Bogø, Næstved	5	1.-2.	16,90
2.	Arnold Madsen, Esbjerg	3			2.	Åge Christiansen, Ryde	1		
3.	Kaj Hansen, Lodskov	4	3.	13,00	3.	Svend B. Hansen, Viborg	4	3.	11,70
4.	Børge Olsen, Hindbjerg	4½ 1.-2.	16,25		4.	Orla Nic. Hansen, Horsens	1		
5.	Gerh. Petersen, Hjulby	1½			5.	Carlo Johansen, Hvalsø	2		
6.	E. Lindstrøm, Løgstør	0	udtrådt		6.	Karl Dornhoff, Hjørring	5	1.-2.	16,90
7.	N. A. Witting, Næstved	3½			7.	Magnus Møller, Hovslund	3		
<i>IV 185:</i>		Pts.	Pr.						
1.	L. Bie Rasmussen, Skanderb.	1							
2.	Edv. Christensen, Uggerby	4	3.	11,70					
3.	Svend Larsen, Odense	2½							
4.	Børge Zoller, Horsens	2							
5.	Laurits Pedersen, Hasseris	5	1.-2.	16,90					
6.	K. T. Nielsen, Kbhvn.	1½							
7.	Carl Hansen, Kolding	5	1.-2.	16,90					

Løserturneringen (68 lødere):

Chr. H. Andersen (86, 90-92, 95) 319, Peter Andersen (alle ÷ 73, 97) 345, Bertelsen (87, 88) 58, H. Boas (alle ÷ 97) 448 (18), A. K. Buhelt (alle ÷ 97) 31(7), H. L. Carlsen (94), A. Dithmer (93, 96) 230(2), Villy Enggren (alle ÷ 86, 97 + B 86) 330, H. Eriksen (alle ÷ 97) 440(12), P. Friis (87, 90, 91, 94) 270(1), Carl Hansen (73, B 86, 87-93, 96) 54, J. P. Jensen (73) 130, Johan Jørgensen (B 86, 87-94, 96) 239(1), Egmont Larsen (87, 90) 124, Hans P. Larsen (B 86, 87, 93, 94, 96) 393, Osvald

Larsen (87, 88, 90) 80, Jan Mortensen (86-91, 93-96) 83(1), C. M. Nielsen (86-88, 90-92) 105(3), V. Sloth Odgaard (B 86, 87, 89-92, 94, 96) 231, Harry Olsen (alle + B 86 ÷ 97) 459(18), P. Pedersen (87, 88, 94, 95) 150(1), V. Røpke (alle + B 94) 242(19), Vald. Schorlemmer (73, B 86, 87, 89, 92, 95) 441, F. Selander (B 86, 87-94) 291, K. Thrane (B 86, 87-94) 84(2), I. Lyhne Thøgersen (alle ÷ 97) 430(8), A. Tipsmark (B 86, 87, 88, 90-93, 95) 30(7), P. Østerbye (87-96) 519(4), og øvrige lødere uforandrede. Præmie er tilsendt P. Østerbye.

Stof til decemhernummeret

bedes sendt til

*Villads Junker,
Rosenborggade 12, 1,
København K.
Tlf. palæ 5573u (efter kl. 18).*

Dansk Skak Union's emblem

I sølv

med knap kr. 2,50 pr. stk.
+ porto
mod indbetaling på giro
20801 ell. ved indsendelse
af frimærker.

*Skakbladets ekspedition,
Jansvej 56, København S.*

SKAKBLADET, udgivet af Dansk Skak Union, udgår hver måned. Abonnement kan tegnes på bladets ekspedition samt på postkontorerne i Danmark, Norge og Sverige à kr. 5,00 pr. år, øvrige udland kr. 6,00 pr. år. Enkelte numre fås i ekspeditionen à kr. 0,50.

Dansk Skak Union: Formand: Overtrafikkontrolør F. K. Villumsen, Vanløse allé 83, København, Va. Tlf. Damsø 2432.

Kasserer: Kasserer A. Buusmann, Jansvej 56, København S. Tlf. Amager 2852.

Sekretær og propagandaleder: Enelærer V. Lisner, Rejnstrup pr. Fuglebjerg. Tlf. Gunderslev 52.

Korrespondanceturneringens leder: Lærer Reinholt Nielsen, Klokketøbergade 20, Slagelse.

Redaktion: Ledende redaktør Jens Enevoldsen, Hoffmeyersvej 65, København F., Damsø 7782.

Opgaveafdelingen: P. Rasch Nielsen, Damhusboulevard 37, København Valby, og O. G. Lauritzen, Ålekistevej 213 a¹, Vanløse.

Skakbladets ekspedition: Jansvej 56, København S. Tlf. Amager 2852.

Afleveret til postvæsenet den 30. oktober 1949.

A. Backhausens bogtrykkeri, Horsens.

Dr. Euwe: Strategi og Taktik

er blevet en kæmpesucces, og overalt er den blevet anmeldt godt. Her et uddrag af de første anmeldelser:

Hvor ofte spørger en nogenlunde habil skakspiller ikke sig selv om, hvorledes han kan lære at spille bedre skak? Og hvad svarer den kloge: „Studer teori, lær åbningerne og spil partier igennem“. — „Javel, det har jeg jo gjort, og det gavner, men jeg mangler stadig noget“. — Nu giver spørgsmålet svaret: „Studer Euwes Strategi og Taktik, og hvis ikke det hjælper, har De allerede forlængst nået toppen af Deres evner. Vi er nemlig ikke tidligere blevet præsenteret for en klarere og mere udtømmende udformning af, hvad det hele kommer an på. (Frederiksborg Amts Avis).

Man må håbe, alle skakspillere tilegner sig bogen. (Frit Folk, Fredericia).

Bogen vil være en udmærket forberedelse til den kommende vintersæsons alvorlige kampe. (Herning Folkeblad).

Her foreligger en bog, som vil blive en berigelse for skaklitteraturen. (Jyllandsposten).

Man må indrømme dr. Euwe, at hans talrige inddelinger giver klarhed og overblik over stoffet. Bogen er ualmindelig velskrevet. (Aalborg Stiftstidende).

Ingen kan bedre end Max Euwe give den læselystne instruktion i det ædleste af alle former for skakspillet: Kombinationsspillet — og hvilken instruktion! Alt er med, og det til trods for at emnet er uhyre vanskeligt at definere. (Silkeborg Socialdemokrat).

Bogen må anbefales til alle skakspillere. (Aalborg Amtstidende).

Enhver spiller, der ønsker at trænge dybere ind i spillets finesser, bør øge sin viden med denne lærerige Max Euwe-bog. (Demokraten, Århus).

Pris kr. 7,75. — Se straks bogen hos Deres boghandler eller bestil den fra os.

Christensen, Alfred: Mindebogen om Bjørn Nielsen — udkommer sidst i denne måned.

NYHED: Alexander: Alekhines Best Games of Chess 1938—45, indb. 10,80

Amerikanske skakbøger stiger mindst 35 %. Følgende haves endnu til gammel pris:

Alekhine: My Best Games of Chess 1908—23, indb.	15,00
Capablanca: A Primer of Chess, indb.	15,00
Chernov: Chessboard Magic! 160 Brilliant Chess Endings, indb.	15,00
Chernov: The Bright Side of Chess, indb.	12,00
Euwe: Strategy and Tactics in Chess, indb.	18,00
Fine: Bacis Chess Endings, indb. (Slutspillets bibel)	25,00
Fine: The Ideas Behind the Chess Openings, indb.	12,60
Lasker: Modern Chess Strategy, indb.	18,00
Reinfeld: Challenge to Chessplayers, indb. (300 slutspil)	12,00
Reinfeld: Chess Quiz, indb. (300 morsomme eksempler)	12,00
Reinfeld: Nimzowich, the hypermodern, indb. (58 partier)	12,00
Reti: Modern Ideas in Chess, indb.	12,00

Stor prisnedsættelse. Fine præmier!

Bakalit-rejseskakspillet, brikkerne med tapper, kan lukkes uden at fjerne brikkerne, før kr. 15,00 sælges for kun	5,75
Rejseskakspillet „Radio-Skak“, træ, 15×15 cm, faconbrikker med tapper, lukkes uden at fjerne brikkerne, før kr. 13,50, nu	8,75

Disse smukt udførte rejseskak er glimrende præmier i enhver turnering. Klubbestyrelserne gør klogt i straks at købe disse spil, selv om præmierne ikke skal uddeles før til foråret.

Se annoncen i oktober nummeret!

ALTID FRANCO LEVERING! Gratis prislister! OMGÅENDE EKSPEDITION!

DANSK SKAKFORLAG . ARNE HANSEN

Tlf. Aabybro 120

AABYBRO

Postgiro 18863